VERORDENING MAATSCHAPPELIJKE ONDERSTEUNING GEMEENTE LOON OP ZAND 2026

Geldend van 1 oktober 2026 t/m heden

Intitulé

Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Loon op Zand

De raad van de gemeente Loon op Zand;

gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van 7 juli 2026, nummer 2026.07747.

gelet op de artikelen 2.1.3, 2.1.4 eerste tot en met vierde en zesde lid, 2.1.4a eerste tot en met derde, vijfde en zesde lid, 2.1.4b tweede lid, 2.1.5, eerste lid, 2.1.6, 2.1.7, 2.3.6, vierde lid en 2.6.6 eerste lid van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 en artikel 5.4, eerste lid van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015;

b e s l u i t :

vast te stellen de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Loon op Zand 2026.

Inhoud

Hoofdstuk 1: Begrippen 4
Artikel 1 Begripsbepalingen 4
Artikel 2 Doelgroep van deze verordening 5
Artikel 3 Uitgangspunt 5
Hoofdstuk 2: Eigen kracht en mogelijkheden 6
Artikel 4 Beoordeling eigen kracht en mogelijkheden 6
Hoofdstuk 3: Vrij toegankelijke ondersteuning 8
Artikel 5 Beschikbare vrij toegankelijke voorzieningen 8
Hoofdstuk 4: Melding en onderzoek 9
Artikel 6 Melding 9
Artikel 7 Persoonlijk plan 9
Artikel 8 Informatie en identificatie 9
Artikel 9 Onderzoek 9
Hoofdstuk 5: Aanvraag maatwerkvoorziening 11
Artikel 10 Aanvraag 11
Artikel 11 Maatwerkvoorzieningen 11
Artikel 12 Aanvullende criteria voor woningaanpassingen 11
Artikel 13 Voorwaarden en weigeringsgronden 11
Artikel 14 Besluit en inhoud beschikking 13
Artikel 15 Inhoud beschikking 13
Artikel 16 Regels voor een pgb 13
Artikel 17 Onderscheid formele hulp, informele hulp en hulp uit het sociaal netwerk bij pgb's 14
Artikel 18 Hoogte pgb 15
Hoofdstuk 6: Bijdrage in de kosten 17
Artikel 19 Bijdrage voor maatwerkvoorzieningen en algemene voorzieningen 17
Artikel 20 Hoogte bijdrage in de kosten 17
Hoofdstuk 7: Bestrijding oneigenlijk gebruik 18
Artikel 21 Bestrijding oneigenlijk gebruik, misbruik en niet-gebruik van maatwerkvoorzieningen 18
Artikel 22 Verrekening 18
Hoofdstuk 8: Kwaliteit en veiligheid 19
Artikel 23 Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning 19
Artikel 24 Kwaliteitseisen zorg- en dienstverleners pgb 19
Artikel 25 Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden 20

Artikel 26 Meldingsregeling calamiteiten en geweld 20
Hoofdstuk 9: Waardering mantelzorgers 22
Artikel 27 Jaarlijkse waardering mantelzorgers 22
Hoofdstuk 10: Klachten en medezeggenschap 23
Artikel 28 Klachtregeling 23
Artikel 29 Medezeggenschap 23
Artikel 30 Betrekken van ingezetenen bij het beleid 23
Hoofdstuk 11: Overgangsrecht en slotbepalingen 24
Artikel 31 Privacy protocol 24
Artikel 32 Voorwaarden 24
Artikel 33 Geen bepalingen 24
Artikel 34 Hardheidsclausule 24
Artikel 35 Indexering en vaststelling tarieven 24
Artikel 36 Intrekking oude verordening en overgangsrecht 24
Artikel 37 Inwerkingtreding en citeertitel 24
Bijlage 1 Tarieven hulpmiddelen 2026 (ZIN) 26
Bijlage 2 Tarieven hulp bij het huishouden 2026 28
Bijlage 3 Tarieven begeleiding 2026 29
Bijlage 4 Tarieven hulpmiddelen 2026 (PGB) 30
Bijlage 5 Tarieven collectief vervoer 2026 32
Bijlage 6 Tarieven speciale woonvoorzieningen 2026 33
Bijlage 7 Tarieven sportvoorziening 2026 (PGB) 34
Artikelsgewijze toelichting op de verordening 35
Hoofdstuk 1: Begrippen 35
Hoofdstuk 2: Eigen kracht en mogelijkheden 35
Hoofdstuk 3: Vrij toegankelijke ondersteuning 36
Hoofdstuk 4: Melding en onderzoek 36
Hoofdstuk 5: Aanvraag maatwerkvoorziening 37
Hoofdstuk 6: Bijdrage in de kosten 43
Hoofdstuk 7: Bestrijding oneigenlijk gebruik 44
Hoofdstuk 8: Kwaliteit en veiligheid 44
Hoofdstuk 9: Waardering mantelzorgers 46
Hoofdstuk 10: Klachten en medezeggenschap 46
Hoofdstuk 11: Overgangsrecht en slotbepalingen 46

Hoofdstuk 1: Begrippen

Artikel 1 Begripsbepalingen

1. In deze verordening wordt verstaan onder:
   a. *algemeen gebruikelijke voorziening:* een voorziening die:
      - niet specifiek bedoeld is voor personen met een beperking;
      - daadwerkelijk beschikbaar is;
      - een passende bijdrage levert aan het realiseren van een situatie waarin de inwoner in staat is tot zelfredzaamheid of participatie en;
      - financieel gedragen kan worden met een inkomen op minimumniveau.
   b. *algemene voorziening:* aanbod van diensten of activiteiten dat, zonder voorafgaand onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers, toegankelijk is en dat is gericht op maatschappelijke ondersteuning;
   c. *andere voorziening*: voorziening anders dan in het kader van de wet;
   d. *begeleiding:* activiteiten gericht op het bevorderen van zelfredzaamheid en participatie van de inwoner opdat hij zo lang mogelijk in zijn eigen leefomgeving kan blijven;
   e. *beleidsregels*: Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning gemeente Loon op Zand;
   f. *cliëntondersteuning:* onafhankelijke ondersteuning met informatie, advies en algemene ondersteuning die bijdraagt aan het versterken van de zelfredzaamheid en participatie en het verkrijgen van een zo integraal mogelijke dienstverlening op het gebied van maatschappelijke ondersteuning, preventieve zorg, zorg, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen;
   g. *college:* college van burgemeester en wethouders van de gemeente Loon op Zand;
   h. *gebruikelijke hulp:* hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid verwacht mag worden van huisgenoten. Het gaat daarbij om de normale, dagelijkse hulp die huisgenoten (inwonende echtgenoot, inwonende ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten) elkaar onderling worden geacht te bieden, omdat ze samen een duurzaam huishouden voeren en op die grond een gezamenlijke verantwoordelijkheid hebben voor het functioneren van dat huishouden en voor elkaar;
   i. *hoofdverblijf*: de woonruimte, bestemd en geschikt voor permanente bewoning, waar de persoon met beperkingen zijn vaste woon- en verblijfplaats heeft;
   j. *hulpvraag*: de behoefte aan maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid van de wet;
   k. *ingezetene*: inwoner die hoofdverblijf heeft in de gemeente Loon op Zand;
   l. *melding*: kenbaar maken van de hulpvraag aan het college als bedoeld in artikel 2.3.2 lid 1 van de wet;
   m. *persoonlijk plan*: plan waarin de inwoner de omstandigheden, bedoeld in artikel 2.3.2, vierde lid, onderdelen a tot en met g van de wet, beschrijft en aangeeft welke maatschappelijke ondersteuning naar zijn mening het meest is aangewezen;
   n. *pgb*: persoonsgebonden budget;
   o. *sociaal netwerk:* personen buiten het huishouden van de inwoner met wie een sociale relatie bestaat;
   p. *uitvoeringsbesluit*: Uitvoeringsbesluit Wmo 2015;

q. *voorziening*: er wordt onderscheid gemaakt tussen materiële voorziening (een tastbare voorziening zoals een hulpmiddel, een auto-aanpassing of een woonvoorziening) en immateriële voorzieningen (diensten);
r. *wet*: Wet maatschappelijke ondersteuning 2015;
s. *zelfredzaamheid:* in staat zijn tot het uitvoeren van de noodzakelijke algemene dagelijkse levensverrichtingen en het voeren van een gestructureerd huishouden.
t. *Zorg in natura:* de zorg of ondersteuning die aan personen wordt geleverd door aanbieders die door de gemeente zijn gecontracteerd.

2. Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de wet, de daarop gebaseerde regelgeving en de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 2 Doelgroep van deze verordening

1. Deze verordening richt zich op personen:
   a. die hun woonplaats hebben in gemeente Loon op Zand, en die hun zelfredzaamheid en/of maatschappelijke participatie willen behouden of verbeteren en daar ondersteuning bij nodig hebben, of
   b. die, al dan niet woonachtig in gemeente Loon op Zand, als mantelzorger ondersteuning aan een ingezetene bieden.

2. In afwijking van het eerste lid richt de verordening zich wat betreft opvang en beschermd wonen met inachtneming van artikel 1.2.2. van de wet op ingezetenen van Nederland die in gemeente Loon op Zand ondersteuning zoeken.

Artikel 3 Uitgangspunt

Wanneer een hulpvraag op eigen kracht, met een algemeen gebruikelijke voorziening, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit het sociale netwerk dan wel met gebruikmaking van algemene voorzieningen kan worden verminderd of opgelost, dan heeft dit voorrang op voorzieningen uit de wet, bedoeld in artikel 2.3.5, derde en vierde lid van de wet. Het college richt zich met de inzet van ondersteuning op herstel of versterking van de eigen kracht.

Hoofdstuk 2: Eigen kracht en mogelijkheden

Artikel 4 Beoordeling eigen kracht en mogelijkheden

1. Inwoners zijn in eerste instantie zelf verantwoordelijk voor het organiseren van passende ondersteuning. Zij komen pas in aanmerking voor een individuele voorziening als zij met inzet van eigen kracht, gebruikelijke hulp, hulp vanuit het sociale netwerk of andere voorzieningen geen passende oplossing kunnen vinden voor de hulpvraag.
2. Bij de beoordeling van de eigen kracht en mogelijkheden van de inwoner betrekt het college in ieder geval:
    a. Het benutten van eigen vaardigheden en mogelijkheden;
    b. De inzet van gebruikelijke hulp;
    c. Het benutten van ondersteuning vanuit het sociale netwerk, voor zover deze hulp passend en daadwerkelijk beschikbaar is;
    d. Het benutten van andere voorzieningen en regelingen, zoals algemene voorzieningen, een aanvullende zorgverzekering en de Wet langdurige zorg. Hiervan is sprake als de inwoner daar feitelijk aanspraak op kan maken en gebruik hiervan redelijkerwijs van hem kan worden verwacht.
3. Bij de beoordeling van gebruikelijke hulp geldt:
    a. Het college maakt bij de beoordeling of de gebruikelijke hulp van de huisgenoot verwacht mag worden onderscheid tussen kortdurende en langdurende situaties:
        1. Kortdurend: er is uitzicht op herstel van het (gezondheids)probleem en de daarmee samenhangende beperkingen in de zelfredzaamheid en/of participatie van de inwoner. Het gaat hierbij over een periode van maximaal zes maanden.
        2. Langdurend: het gaat om situaties waarbij naar verwachting de hulp bij de zelfredzaamheid en/of participatie langer dan zes maanden nodig is.
    b. Het college verwacht van huisgenoten dat zij in kortdurende situaties de benodigde hulp bieden. Het gaat hierbij ook om hulp die meer omvat dan alleen de gangbare gebruikelijke hulp.
    c. Het college verwacht van huisgenoten dat zij ook in langdurende situaties de gebruikelijke hulp bieden. Wat bij langdurige situaties onder gebruikelijke hulp wordt verstaan, wordt bepaald aan de hand van onderdelen d en e.
    d. Bij de beoordeling of sprake is van gebruikelijke hulp in langdurende situaties houdt het college in ieder geval rekening met de volgende factoren betreffende de inwoner:
        1. De aard van de relatie met de huisgenoot;
        2. De mate van hulp die inwoner nodig heeft;
        3. De aard en de duur van de hulp en de benodigde ondersteuningsintensiteit;
        4. De mate van planbaarheid van de hulp;
        5. De behoeften en mogelijkheden van de inwoner.
    e. Bij de beoordeling of sprake is van gebruikelijke hulp in langdurende situaties houdt het college in ieder geval rekening met de volgende factoren betreffende de huisgenoot:
        1. De leeftijd van de huisgenoot;
        2. De woonsituatie;
        3. De beschikbaarheid om de hulp te bieden;
        4. De kennis, kunde en leerbaarheid van de huisgenoot om de noodzakelijke hulp te bieden;
        5. De lichamelijke en mentale belastbaarheid van de huisgenoot;

6. Of er sprake is van problematiek bij de huisgenoot;
7. Welke verplichtingen de huisgenoot heeft;
8. Het belang van de huisgenoot om een inkomen uit arbeid te krijgen;
9. De vraag of financiële problemen (kunnen) ontstaan door het bieden van de hulp.

f. Bij de belastbaarheid en (dreigende) overbelasting van huisgenoten geldt in beginsel het volgende:
   1. Er moet een verband zijn tussen de (dreigende) (over)belasting en de hulp aan de inwoner;
   2. Om (dreigende) overbelasting te voorkomen kan voor maximaal zes maanden een maatwerkvoorziening worden ingezet.
   3. Als de (over)belasting voortkomt uit spanningen door het werk of door andere factoren buiten de hulpverlening aan de inwoner om, verwacht het college dat de huisgenoot een oplossing zoekt in de oorzaak van die spanningen;
   4. Als de (dreigende) (over)belasting kan worden verminderd door het herinrichten van het werk of andere sociale en/of maatschappelijke activiteiten wordt dit van de huisgenoot verwacht;
   5. Bij een vervolgaanvraag voor een maatwerkvoorziening bekijkt het college wat is gedaan om de oorzaak van de (dreigende) overbelasting te verminderen of weg te nemen en weegt dit mee.
   6. Als er sprake is van (dreigende) overbelasting wordt er geen pgb verstrekt voor de hulp aan de inwoner door die huisgenoot. Als hiervoor al eerder een pgb is verleend dan wordt dit pgb beëindigt. Voor de benodigde hulp kan wel een andere zorgverlener worden ingezet. Het college betrekt hierbij de gevolgen voor de inwoner en de continuïteit van de ondersteuning.

Hoofdstuk 3: Vrij toegankelijke ondersteuning

Artikel 5 Beschikbare vrij toegankelijke voorzieningen

Het college biedt in ieder geval de volgende vrij toegankelijke voorzieningen aan, die inwoners maatschappelijk ondersteunen:

a. Algemene voorzieningen;
b. Algemeen gebruikelijke voorzieningen;
c. Praktijkondersteuning huisarts;
d. Cursussen en trainingen die bijdragen aan de zelfredzaamheid van de inwoner;
e. Ondersteuning door lokale wijkteams;
f. Indicatievrije dagbesteding;
g. Coaching en begeleiding door het Sterk Lokaal Team;
h. Onafhankelijke cliëntondersteuning;
i. Ondersteuning aan mantelzorgers.

Hoofdstuk 4: Melding en onderzoek

Artikel 6 Melding

1. Een hulpvraag kan door of namens de inwoner vormvrij bij het college worden gemeld.
2. Het college bevestigt de ontvangst van de melding schriftelijk en maakt zo spoedig mogelijk een afspraak voor een gesprek.
3. In spoedeisende gevallen als bedoeld in artikel 2.3.3 van de wet treft het college na de melding zo spoedig mogelijk een tijdelijke maatwerkvoorziening in afwachting van de uitkomst van het onderzoek als bedoeld in artikel 9.
4. Het college wijst de inwoner op de mogelijkheid zich voorafgaand aan en tijdens het onderzoek, als bedoeld in artikel 9 van deze verordening, te laten bijstaan door iemand uit het eigen netwerk of een gratis cliëntondersteuner.

Artikel 7 Persoonlijk plan

1. Het college informeert de inwoner bij de melding over de mogelijkheid om binnen zeven dagen na de melding een persoonlijk plan in te dienen, waarin hij de omstandigheden, bedoeld in het vierde lid, onderdelen a tot en met g, van de wet beschrijft en aangeeft welke maatschappelijke ondersteuning naar zijn mening het meest is aangewezen.
2. Het college betrekt het persoonlijk plan bij het onderzoek als bedoeld in artikel 9 van deze verordening.

Artikel 8 Informatie en identificatie

1. De inwoner geeft het college de gegevens, documenten en bewijsstukken die voor het onderzoek nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen.
2. Bij het onderzoek stelt het college de identiteit van de inwoner vast aan de hand van een geldig identiteitsbewijs.

Artikel 9 Onderzoek

1. Het college voert een onderzoek uit. Een gesprek maakt daar in beginsel deel van uit. Het gesprek wordt gevoerd met de inwoner of zijn vertegenwoordiger, voor zover mogelijk zijn mantelzorger en voor zover nodig andere personen. Wanneer naar oordeel van het college passend, kan in afstemming met de inwoner van een gesprek worden afgezien.
2. Het college onderzoekt in het gesprek voor zover nodig:
    a. de behoeften, persoonskenmerken en de voorkeuren van de cliënt;
    b. de mogelijkheden om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp zijn zelfredzaamheid of zijn participatie te verbeteren of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;
    c. de mogelijkheden om met mantelzorg of hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;
    d. de behoefte aan maatregelen ter ondersteuning van de mantelzorger van de cliënt;
    e. de mogelijkheden om met gebruikmaking van algemeen gebruikelijke en algemene voorzieningen of door het verrichten van maatschappelijk nuttige activiteiten te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie, onderscheidenlijk de mogelijkheden

om met gebruikmaking van een algemene voorziening te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;

f. de mogelijkheden om door middel van samenwerking met zorgverzekeraars en zorgaanbieders als bedoeld in de Zorgverzekeringswet en partijen op het gebied van publieke gezondheid, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen, te komen tot een zo goed mogelijk afgestemde dienstverlening met het oog op de behoefte aan verbetering van zijn zelfredzaamheid, zijn participatie of aan beschermd wonen of opvang;
g. welke bijdragen in de kosten de cliënt met toepassing van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 2.1.4 en 2.1.4a van de wet, verschuldigd zal zijn.

3. Tijdens het gesprek wordt aan de inwoner in begrijpelijke bewoordingen medegedeeld welke mogelijkheden bestaan om te kiezen voor een pgb en wat de gevolgen van die keuze zijn.
4. Het college informeert de inwoner over de mogelijkheid om een aanvraag als bedoeld in artikel 10 in te dienen.
5. Als dit nodig is voor het onderzoek, kan het college de inwoner, zijn mantelzorger of bij gebruikelijke hulp zijn huisgenoten oproepen voor een gesprek of een onderzoek door een daartoe aangewezen deskundige.
6. Als dit nodig is voor het onderzoek, kan het college een door hem daartoe aangewezen adviesinstantie om advies vragen.
7. Het college informeert de inwoner dan wel zijn vertegenwoordiger over de gang van zaken bij het gesprek, diens rechten en plichten en de vervolgprocedure en informeert de inwoner over de verwerking van persoonsgegevens.
8. Het college geeft de inwoner een schriftelijke weergave van de uitkomsten van het onderzoek in de vorm van het gespreksverslag.
9. De inwoner ondertekent het verslag voor gezien of akkoord en stuurt een ondertekend exemplaar naar het college.

Hoofdstuk 5: Aanvraag maatwerkvoorziening

Artikel 10 Aanvraag

1. Een aanvraag voor een maatwerkvoorziening kan door of namens een inwoner schriftelijk ingediend worden bij het college door het gespreksverslag getekend retour te sturen.
2. Een aanvraag mag pas na het onderzoek of na het verstrijken van 6 weken na de melding worden gedaan. In het laatste geval volstaat een schrijven waarin de inwoner aangeeft in aanmerking te willen komen voor een maatwerkvoorziening.

Artikel 11 Maatwerkvoorzieningen

1. Naast vrij toegankelijke voorzieningen kan het college in ieder geval de volgende maatwerkvoorzieningen inzetten vanuit de wet:
    a. begeleiding;
    b. dagopvang en dagbesteding;
    c. hulp bij het huishouden;
    d. hulpmiddelen;
    e. vervoersvoorzieningen;
    f. woningaanpassingen;
    g. beschermd wonen.
2. Het college kan nadere regels stellen over de beschikbare maatwerkvoorzieningen.
3. Het college verstrekt de voorzieningen opvang en beschermd wonen volgens het daartoe vastgesteld beleid van de centrumgemeente Tilburg, de geldende verordening maatschappelijke ondersteuning en de daarop gebaseerde nadere regels en/of beleidsregels maatschappelijke ondersteuning van deze centrumgemeente.

Artikel 12 Aanvullende criteria voor woningaanpassingen

1. In het geval van woningaanpassingen beoordeelt het college eerst of de woning van de inwoner aangepast kan worden binnen het bedrag van €7.000,-. Het gaat hier om de primaatgrens.
2. Indien de aanpassing van de woning het bedrag overschrijdt, kan het college beoordelen of de inwoner kan verhuizen naar een geschikte woning of een gemakkelijker geschikt te maken woning en die verhuizing kan leiden tot het te bereiken resultaat. Het gaat hier om het primaat van verhuizen.
3. Als de kosten van de woningaanpassing hoger zijn dan de primaatgrens, kan de inwoner er voor kiezen niet te verhuizen, maar de woning met inzet van eigen middelen aan te passen. De inwoner ontvangt dan een pgb dat nooit hoger is dan het bedrag van de toepasselijke primaatgrens.
4. Het college kan nadere regels stellen.

Artikel 13 Voorwaarden en weigeringsgronden

1. Een individuele maatwerkvoorziening kan worden verstrekt als de inwoner, ondanks inzet van eigen kracht, een algemeen gebruikelijke voorziening, gebruikelijke hulp, mantelzorg, sociaal netwerk en andere algemene of vrij toegankelijke voorzieningen, geen passende oplossing kan vinden voor zijn beperkingen in zelfredzaamheid of participatie.
2. Wanneer er meerdere voorzieningen zijn om het beoogde resultaat van maatschappelijke ondersteuning te bereiken, dan zet het college de goedkoopst adequate voorziening in.

3. De maatwerkvoorziening wordt alleen verstrekt als deze gezien de beperkingen van de inwoner, veilig voor hemzelf en zijn omgeving is, geen gezondheidsrisico's met zich meebrengt en niet anti-revaliderend werkt.
4. Een maatwerkvoorziening wordt niet verstrekt:
   a. als voor de problematiek die aanleiding geeft voor de noodzaak tot ondersteuning, een voorziening op grond van een andere wettelijke bepaling bestaat;
   b. als de inwoner de gevraagde voorziening voor de melding heeft gerealiseerd of geaccepteerd, tenzij er sprake is van een acute noodsituatie waardoor het voor de inwoner dringend noodzakelijk was de voorziening te treffen;
   c. als de inwoner de gevraagde voorziening na de melding en vóór datum van besluit heeft gerealiseerd of geaccepteerd, tenzij het college daarvoor schriftelijk toestemming heeft gegeven of de noodzaak en passendheid van de voorziening en de gemaakte kosten achteraf nog kan beoordelen;
   d. als de gevraagde voorziening al eerder aan de inwoner is verstrekt op grond van enige wettelijke bepaling en de normale afschrijvingstermijn van die voorziening nog niet verstreken is. Tenzij de voorziening verloren is gegaan door omstandigheden die niet aan de inwoner zijn toe te rekenen of de inwoner de restwaarde van de voorziening die verloren is gegaan geheel of gedeeltelijk vergoedt;
   e. als deze niet hoofzakelijk op het individu is gericht;
   f. als de voorziening niet noodzakelijk was geweest wanneer de inwoner rekening had gehouden met bestaande en bekende beperkingen en de te verwachten ontwikkelingen daarvan;
   g. als de inwoner een indicatie heeft voor zorg met verblijf op grond van de Wet langdurige zorg of er redenen zijn om aan te nemen dat de inwoner daarvoor in aanmerking komt, maar weigert mee te werken aan het verkrijgen van een besluit hierover, tenzij artikel 8.6a van de wet van toepassing is;
   h. een inwoner niet meewerkt aan het onderzoek waardoor niet kan worden vastgesteld welke voorziening passend is.

5. Het college verstrekt in beginsel geen maatwerkvoorziening gericht op zelfredzaamheid en participatie als deze niet langdurig noodzakelijk is, met uitzondering van hulp bij het huishouden of begeleiding;
6. Bij de te verstrekken vervoersvoorziening wordt in beginsel alleen rekening gehouden met de verplaatsingen in de directe woon- en leefomgeving tot maximaal 25 kilometer met een maximum van 1.500 kilometer per kalenderjaar.
7. Geen woonvoorziening wordt verstrekt:
   a. als de beperkingen voortkomen uit de aard van de in de woning gebruikte materialen, de slechte staat van het onderhoud of de omstandigheid dat de woning niet voldoet aan de geldende wettelijke eisen;
   b. als de inwoner in de betreffende woning niet zijn hoofdverblijf heeft;
   c. In afwijking van onderdeel b en artikel 2.3.5., zesde lid van de wet kan het college besluiten om voor inwoners die in een Wlz-instelling wonen één woning bezoekbaar te maken;
   d. ten behoeve van woonruimten die niet geschikt zijn voor permanente bewoning. Er kan dan wel een voorziening voor verhuizing en inrichting worden verstrekt;
   e. als het om voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten gaat. Uitgezonderd hiervan zijn automatische deuropeners, hellingbanen, het verbreden van gemeenschappelijke

toegangsdeuren, het aanbrengen van drempelhulpen of vlonders of het aanbrengen van een opstelplaats bij de toegangsdeur van de gemeenschappelijke ruimte. Wanneer een woonvoorziening op basis van deze bepaling wordt geweigerd kan wel een voorziening voor verhuizing en inrichting worden verstrekt;

f. als de noodzaak het gevolg is van een verhuizing waarvoor geen aanleiding bestaat op grond van beperkingen bij de zelfredzaamheid of participatie;
g. als de inwoner niet is verhuisd naar de voor zijn beperkingen meest geschikte beschikbare woning, tenzij daarvoor vooraf schriftelijk toestemming is gegeven door het college, of
h. als de voorziening in het geval van nieuwbouw of renovatie zonder noemenswaardige meerkosten meegenomen kan worden.

Artikel 14 Besluit en inhoud beschikking

Het college legt het besluit om wel of geen maatwerkvoorziening te verstrekken vast in een beschikking.

Artikel 15 Inhoud beschikking

1. In de beschikking tot verstrekking van een maatwerkvoorziening staat of deze voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt.
2. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in natura vermeldt de beschikking in ieder geval:
    a. welke maatwerkvoorziening verstrekt wordt en wat het beoogde resultaat daarvan is;
    b. de ingangsdatum en de duur van de verstrekking;
    c. de reden waarom de maatwerkvoorziening wordt verstrekt, en
    d. of een bijdrage in de kosten verschuldigd is en de daarbij door het college gehanteerde uitgangspunten, zoals de kostprijs van de voorziening.
3. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb vermeldt de beschikking in ieder geval:
    a. welke maatwerkvoorziening verstrekt wordt en wat het beoogde resultaat daarvan is;
    b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb;
    c. wat de hoogte van het pgb is en hoe deze is bepaald;
    d. de ingangsdatum en de duur van de verstrekking;
    e. de termijn van 3 maanden waarbinnen de inwoner het pgb moet besteden als bedoeld in artikel 16 lid 4;
    f. hoe de besteding van het pgb verantwoord moet worden, en
    g. of een bijdrage in de kosten verschuldigd is en de daarbij door het college gehanteerde uitgangspunten, zoals de kostprijs van de voorziening.

Artikel 16 Regels voor een pgb

1. Als een inwoner in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening en de ondersteuning zelf wenst in te kopen door middel van een pgb, toetst het college of voldaan wordt aan de in artikel 2.3.6, tweede en derde. lid van de wet opgenomen voorwaarden.
2. De inwoner dient ter onderbouwing van een pgb een budgetplan in. In het budgetplan is in ieder geval opgenomen:

a. hoe de inwoner zelf of met hulp van iemand uit het sociale netwerk of zijn vertegenwoordiger de aan een pgb verbonden taken op verantwoorde wijze gaat uitvoeren;
b. welke voorziening de inwoner met het pgb zou willen inkopen en bij welke uitvoerder;
c. het beoogde doel, dan wel doelen, van de te treffen maatwerkvoorziening(en);
d. het resultaat, dan wel resultaten, van de te treffen maatwerkvoorziening(en);
e. op welke wijze de kwaliteit van de voorziening is gewaarborgd en duidelijk is dat de voorziening geschikt is voor het doel waarvoor het pgb wordt verstrekt;
f. wat de motivatie is om de maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb te ontvangen;
g. de kosten van de voorziening, uitgedrukt in aantal eenheden en tarief.

3. Het pgb mag niet worden besteed aan:
a. kosten voor bemiddeling, tussenpersonen of belangenbehartigers;
b. kosten voor het voeren van een pgb-administratie;
c. kosten voor ondersteuning bij het aanvragen en beheren van een pgb;
d. reiskosten, tenzij er specifiek pgb is toegekend voor vervoer;
e. kosten voor een feestdagenuitkering en een eenmalige uitkering.

4. Het pgb bevat geen vrij besteedbaar deel.
5. Het is verplicht om de modelovereenkomsten van de Sociale Verzekeringsbank te gebruiken.
6. Een pgb moet binnen 3 maanden worden gebruikt voor het resultaat waarvoor het is verstrekt.
7. De uitkering van het persoonsgebonden budget verloopt bij immateriële voorzieningen in principe altijd via de Sociale verzekeringsbank. Het college kan de Sociale verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken om betalingen uit het pgb voor ten hoogste dertien weken geheel of gedeeltelijk op te schorten als ten aanzien van een inwoner een vermoeden is gerezen dat er sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 2.3.10, eerste lid aanhef en onderdeel a, d of e, van de wet.
8. De voorziening dagopvang kan alleen met een persoonsgebonden budget worden ingekocht bij een zorg- of dienstverlener als bedoeld in artikel 17, tweede lid. Het college kan van deze regel afwijken als de inwoner of de beoogde zorg- of dienstverlener bewijzen dat de kwaliteit gewaarborgd is.
9. Het college kan nadere regels stellen.

Artikel 17 Onderscheid formele hulp, informele hulp en hulp uit het sociaal netwerk bij pgb's

1. Bij het vaststellen van de hoogte van het pgb, wordt onderscheid gemaakt tussen formele hulp, informele hulp en hulp uit het sociaal netwerk.
2. Van formele hulp is sprake als de hulp verleend wordt door onderstaande personen, met uitzondering van personen uit het sociaal netwerk van de inwoner:
a. personen die werkzaam zijn bij een instelling die ten aanzien van de voor het pgb uit te voeren taken/werkzaamheden ingeschreven staat in het Handelsregister, conform artikel 5 Handelsregisterwet 2007, en die beschikken over de relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken, of;
b. personen die aangemerkt zijn als Zelfstandige zonder personeel. Daarnaast moeten ze ten aanzien van de voor het pgb uit te voeren taken/werkzaamheden ingeschreven staan in het Handelsregister, conform artikel 5 Handelsregisterwet 2007, en beschikken over de relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken.

3. Informele hulp is:

a. Hulp die geboden wordt door personen die niet voldoen aan de criteria als genoemd in het tweede lid, of
b. Hulp die wordt geboden door personen die voldoen aan de criteria als bedoeld in het tweede lid, maar tot het sociaal netwerk van de inwoner horen.

4. Hulp uit het sociaal netwerk is hulp die geboden wordt door personen uit de huiselijke kring of andere personen met wie de inwoner een sociale relatie onderhoudt, waaronder in ieder geval familieleden in de eerste en tweede graad.
5. Het college kan nadere regels stellen.

Artikel 18 Hoogte pgb

1. De hoogte van het pgb voor een materiële voorziening wordt maximaal vastgesteld op:
   a. Het bedrag van de goedkoopst compenserende voorziening in natura bij de leverancier waarmee de gemeente een overeenkomst heeft gesloten, zo nodig aangevuld met een vergoeding voor onderhoud en verzekering;
   b. Het bedrag van de kosten volgens de door het college geaccepteerde offerte indien de gemeente voor de betreffende materiële voorziening geen overeenkomst heeft gesloten. Wanneer van toepassing dient de offerte te voldoen aan de door het college gestelde programma van eisen;
   c. Als de pgb-verstrekking een tweedehands materiele voorziening betreft, wordt de maximale kostprijs gebaseerd op het pgb-tarief, als bedoeld in onderdeel a van dit lid, verminderd met de reeds afgeschreven termijn. De hoogte van het pgb bedraagt maximaal het aanschafbedrag van de tweedehands materiele voorziening.

2. Ten behoeve van de vaststelling van de hoogte van een persoonsgebonden budget, als bedoeld in het eerste lid onderdeel b, kan het college van de inwoner vragen om een offerte te overleggen van een leverancier die de materiele voorziening waarvoor het persoonsgebonden budget is aangevraagd, kan leveren. Het college kan, ter verificatie van de overgelegde offerte, een tweede offerte van een andere leverancier aan de inwoner vragen. Het college kan, in de plaats van de inwoner, uit eigen beweging een offerte of meerdere offertes opvragen.
3. Voor de duur van het verstrekken van het pgb voor materiële voorziening wordt aansluiting gezocht bij het afschrijvingstermijn van de desbetreffende materiële voorziening.
4. De hoogte van het pgb voor formele hulp bedraagt 80% van het tarief voor gecontracteerde ondersteuning in natura, tenzij op basis van het budgetplan van de inwoner passende en toereikende ondersteuning voor een lager tarief kan worden ingekocht.
5. Als het op basis van het eerste tot en met vierde lid vastgestelde pgb in een individueel geval onvoldoende is om de aangewezen voorziening te kunnen inkopen, wordt het tarief zodanig aangepast dat de hulp hiermee bij tenminste één aanbieder kan worden ingekocht.
6. De hoogte van het pgb voor informele hulp is bij het bestaan van een dienstbetrekking gelijk aan de hoogste periodiek voor de benodigde hulp in de desbetreffende CAO, vermeerderd met de vakantiebijslag en tegenwaarde van de verlofuren:
   a. Voor begeleiding geldt salarisschaal FWG 30 van de cao VVT;
   b. Voor hulp bij huishouden geldt de salarisschaal voor hulp bij het huishouden in de cao VVT.

7. De hoogte van het pgb voor hulp uit het sociaal netwerk is gelijk aan het wettelijk minimumloon inclusief vakantietoeslag. Als sprake is van een arbeidsovereenkomst wordt dit aangevuld met een

compensatie voor verlofuren. Van een arbeidsovereenkomst is geen sprake bij een familielid in de eerste of tweede graad, of een partner.

8. De hoogte voor vervoerskosten, anders dan vervoer dagbesteding, wordt als volgt berekend:
    a. Indien een inwoner geen gebruik kan maken van het openbaar vervoer, regiovervoer niet mogelijk is en eigen vervoer niet beschikbaar is, en op geen enkele andere manier een goedkopere passende vervoersvoorziening gegeven kan worden, wordt aan de inwoner een persoonsgebonden budget verstrekt om met een reguliere (rolstoel)taxi te reizen.
    b. De hoogte van het persoonsgebonden budget wordt vastgesteld op basis van het feitelijke vervoerspatroon van de inwoner met een maximum van 1500 kilometer per jaar tegen een bedrag dat met het taxibedrijf wordt afgesproken, maar maximaal het goedkoopste tarief van de reguliere (rolstoel)taxi.
    c. Het college verzoekt de inwoner één of twee offertes te overleggen. Het college kan ook zelf een offerte opvragen om de offerte(s) van de inwoner te toetsen.
    d. Bij gebruik van de eigen auto worden de kosten gebaseerd op de ‘cao Rijk’.

9. De hoogte van een pgb voor kortdurend verblijf- en respijtzorg wordt berekend per dagdeel, bepaald op basis van het laagste tarief per dagdeel of per resultaat voor kortdurend verblijf- en respijtzorg in natura door een daartoe opgeleide beroepskracht(en) werkzaam bij een door de gemeente gecontracteerde instelling.

10. De hoogte van een pgb voor sportvoorzieningen
    a. is gelijk aan de werkelijke kosten voor de aanschaf van de sportvoorziening tot een maximum tarief volgens bijlage 7.
    b. Voor aanpassing, verzekering, reparatie en onderhoud van de sportvoorziening kan de eerste 3 jaar aanspraak gemaakt worden op maximaal het tarief in bijlage 7 per jaar.
    c. Ook na drie jaar kan er aanspraak gemaakt worden op een maximum bedrag voor aanpassing, verzekering, reparatie en onderhoud zoals het tarief in bijlage 7 per jaar.

11. De hoogte van een pgb voor verhuis- en inrichtingskosten bedraagt maximaal het tarief volgens bijlage 6 en wordt verstrekt aan de hoofdbewoner van de woonruimte. Het college kan de inwoner verzoeken de kosten aan te tonen.

12. Indien de woning van de inwoner gesaneerd moet worden vanwege een longaandoening of een allergische aandoening worden de maximale vergoedingsbedragen van gordijnen of vloerbedekking berekend door de oppervlakte te vermenigvuldigen met het normbedrag in bijlage 6. Indien de te vervangen gordijnen of vloerbedekking ouder zijn dan twee jaar wordt rekening gehouden met een afschrijving volgens percentages in bijlage 6.

13. Het college kan jaarlijks per 1 januari de tarieven indexeren. De budgetbeheerder is zelf verantwoordelijk om hier, wanneer van toepassing, aanspraak op te maken.

14. De actuele tarieven zijn als opgenomen in de bijlagen van deze verordening.

15. Het college kan nadere regels stellen.

Hoofdstuk 6: Bijdrage in de kosten

Artikel 19 Bijdrage voor maatwerkvoorzieningen en algemene voorzieningen

1. Een inwoner is een bijdrage in de kosten verschuldigd voor een maatwerkvoorziening in natura of een pgb zolang hij van de maatwerkvoorziening gebruik maakt of gedurende de periode waarvoor het pgb wordt verstrekt.
2. Als een maatwerkvoorziening of pgb wordt verstrekt voor een woningaanpassing voor een minderjarige inwoner is de bijdrage in de kosten verschuldigd door:
    a. de onderhoudsplichtige ouders en;
    b. degene die anders dan als ouder samen met de ouder het gezag uitoefent over een inwoner.
3. In afwijking van het eerste lid is geen bijdrage verschuldigd voor de maatwerkvoorziening verhuis- en inrichtingskosten.

Artikel 20 Hoogte bijdrage in de kosten

1. Voor de algemene voorzieningen en maatwerkvoorzieningen die niet genoemd worden in artikel 19, tweede lid en derde lid bedraagt de hoogte van de bijdrage voor een of meerdere voorzieningen samen het bedrag genoemd in artikel 2.1.4, derde lid en artikel 2.1.4a, vierde lid van de wet per maand voor de ongehuwde inwoner of de gehuwde inwoner samen.
2. Bij een maatwerkvoorziening voor het collectief vervoer is een inwoner een bijdrage in de kosten verschuldigd zoals die wordt vastgesteld door Regiovervoer Midden Brabant volgens bijlage 5. Wanneer het jaarlijks kilometerbudget van 1500km wordt overschreden of wanneer er in de piektijden wordt gereisd, geldt er een verhoogde bijdrage, gelijk aan het openbaarvervoertarief dat door de gedeputeerde staten van de provincie Noord-Brabant wordt vastgesteld.
3. De bijdrage in de kosten voor de maatwerkvoorzieningen beschermd wonen en maatschappelijke opvang worden vastgesteld conform het uitvoeringsbesluit.
4. De hoogte van de bijdrage voor een hulpmiddel, woningaanpassing en de in het tweede lid genoemde maatwerkvoorziening voor vervoer overstijgt niet de kostprijs van de voorziening.
5. De kostprijs van een maatwerkvoorziening in natura is gelijk aan de kosten die het college voor de desbetreffende maatwerkvoorziening zelf maakt.
6. De kostprijs van een maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb is gelijk aan de hoogte van het pgb.
7. In afwijking van de bepalingen in dit artikel kan een inwoner op grond van hoofdstuk 3 van het uitvoeringsbesluit geen bijdrage verschuldigd zijn.

Hoofdstuk 7: Bestrijding oneigenlijk gebruik

Artikel 21 Bestrijding oneigenlijk gebruik, misbruik en niet-gebruik van maatwerkvoorzieningen

1. Het college informeert inwoners op een begrijpelijke manier over de rechten en plichten die aan het ontvangen van een maatwerkvoorziening of pgb zijn verbonden en over de mogelijke gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet. Het college onderzoekt periodiek, al dan niet steekproefsgewijs, of:
    a. de inwoner nog op de maatwerkvoorziening is aangewezen;
    b. de maatwerkvoorziening of het daarmee samenhangende pgb nog toereikend is;
    c. de inwoner nog voldoet aan de voorwaarden van de maatwerkvoorziening of het pgb;
    d. de verstrekte voorzieningen worden gebruikt dan wel besteed ten behoeve van het doel waarvoor ze verstrekt zijn.
2. Een inwoner is verplicht het college, op verzoek of uit eigen beweging, te informeren over alle feiten en omstandigheden waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing als bedoeld in artikel 2.3.5 of 2.3.6 van de wet en/of een algemene voorziening als bedoeld in artikel 11 van deze verordening.
3. Het college kan een dergelijke beslissing herzien dan wel intrekken als het college vaststelt dat:
    a. de inwoner onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
    b. de inwoner niet langer op de maatwerkvoorziening of het pgb is aangewezen;
    c. de maatwerkvoorziening of het pgb niet meer toereikend is;
    d. de inwoner niet voldoet aan de maatwerkvoorziening of het pgb verbonden voorwaarden; of
    e. de inwoner de maatwerkvoorziening of het pgb niet of voor een ander doel gebruikt dan waarvoor de maatwerkvoorziening is verstrekt.
4. Het college bepaalt in de beslissing, bedoeld in het derde lid van dit artikel, het tijdstip waarop de herziening of intrekking in werking treedt. Daarbij maakt het college een afweging van de betrokken belangen.
5. Een beslissing tot verlening van een pgb kan worden ingetrokken als blijkt dat het pgb binnen drie maanden na toekenning niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.
6. Als het college een beslissing op grond van het derde lid, onderdeel a, heeft ingetrokken en de verstrekking van de onjuiste of onvolledige gegevens door de inwoner opzettelijk heeft plaatsgevonden, kan het college van de inwoner en degene die daaraan opzettelijk heeft meegewerkt, geheel of gedeeltelijk de geldwaarde vorderen van de ten onrechte genoten maatwerkvoorziening, algemene voorziening of het ten onrechte genoten pgb.
7. Als het recht op een in bruikleen verstrekte voorziening is ingetrokken, kan het college deze voorziening laten innemen. De inwoner is verplicht hieraan me te werken.

Artikel 22 Verrekening

1. Het college kan op grond van artikel 2.4.1 van de wet een terug te vorderen bedrag verrekenen met betalingen aan de inwoner, voor zover die betalingen opeisbaar zijn en nog niet zijn uitgekeerd.
2. Verrekening kan pas plaats vinden nadat de terugvordering bij besluit is vastgesteld, onder vermelding van de betaling waarmee wordt verrekend en de hoogte van het te verrekenen bedrag.
3. Bij uitoefening van de verrekeningsbevoegdheid maakt het college een belangenafweging. Het college kan geheel of gedeeltelijk afzien van verrekening, indien dit onevenredig zou zijn.

Hoofdstuk 8: Kwaliteit en veiligheid

Artikel 23 Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning

1. Aanbieders zorgen voor een goede kwaliteit van voorzieningen door:
    a. voorzieningen af te stemmen op de persoonlijke situatie van de inwoner;
    b. voorzieningen af te stemmen op andere vormen van zorg;
    c. inzet van de juiste deskundigheid;
    d. ervoor te zorgen dat de kwaliteit van de voorzieningen en de deskundigheid van beroepskrachten voldoen aan de gangbare kwaliteitsstandaarden binnen de sector, waaronder, voor zover van toepassing, erkende keurmerken;
    e. er bij het leveren van voorzieningen op toe te zien dat beroepskrachten handelen in overeenstemming met de professionele standaard.

2. Het college kan nadere regels stellen over verdere eisen aan de kwaliteit van voorzieningen, waaronder eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten.

3. Het college ziet toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders, een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek en het zo nodig in overleg met de inwoner ter plaatse controleren van de geleverde voorzieningen.

Artikel 24 Kwaliteitseisen zorg- en dienstverleners pgb

1. De zorg- of dienstverlener zorgt voor een goede kwaliteit van zijn diensten door in ieder geval:
    a. de diensten af te stemmen op de persoonlijke situatie van de inwoner,
    b. de diensten af te stemmen op andere vormen van zorg en ondersteuning, en
    c. de inzet van de juiste deskundigheid.

2. De professionele zorg- of dienstverlener zorgt voor een goede kwaliteit van zijn diensten door in ieder geval:
    a. te voldoen aan de kwaliteitseisen uit het eerste lid;
    b. de inschrijving van zijn bedrijf in het handelsregister met vermelding van de activiteiten van het bedrijf die overeenkomt met de zorg- of dienstverlening;
    c. te beschikken over ervaringen, kwalificaties en opleidingen die passend zijn voor de zorg- of dienstverlening, de complexiteit en de aard van de problematiek van de inwoner;
    d. ervoor zorg te dragen dat zijn werknemers en zijn opdrachtnemers beschikken over ervaringen, kwalificaties en opleidingen die passend zijn voor de zorg- of dienstverlening, de complexiteit en de aard van de problematiek van de inwoner;
    e. te beschikken over een meldcode, conform het Besluit verplichte meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling, waarin stapsgewijs wordt aangegeven hoe met signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling wordt omgegaan en die er redelijkerwijs aan bijdraagt dat zo snel en adequaat mogelijk hulp kan worden geboden;
    f. de kennis en het gebruik van de, in onderdeel e bedoelde, meldcode te bevorderen onder zijn werknemers en opdrachtnemers, en
    g. te werken met een systematische kwaliteitsbewaking.

3. Het college kan bij nadere regeling aanvullende kwaliteitseisen vaststellen, waaronder vereisten met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten.

Artikel 25 Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden

1. Ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een dienst door een derde als bedoeld in artikel 2.6.4 van de wet en de eisen die gesteld worden aan de kwaliteit van de dienst stelt het college vast:
    a. een vaste prijs, die geldt voor een inschrijving als bedoeld in de Aanbestedingswet 2012 en het aangaan overeenkomst met derde, of
    b. een reële prijs die geldt als ondergrens voor:
        i. een inschrijving en het aangaan overeenkomst met de derde, en
        ii. de vaste prijs, bedoeld in onderdeel a.

2. Het college stelt de prijzen, bedoeld in het eerste lid, vast:
    a. conform de eisen aan de kwaliteit van die dienst, waaronder de eisen aan de deskundigheid van de beroepskracht, bedoeld in artikel 2.1.3, tweede lid, onderdeel c, van de wet, en
    b. rekening houdend met de continuïteit in de hulpverlening, bedoeld in artikel 2.6.5, tweede lid van de wet, tussen degenen aan wie de dienst wordt verstrekt en de betrokken hulpverleners.

3. Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren diensten, in ieder geval rekening met:
    a. kosten van de beroepskracht;
    b. redelijke overheadkosten;
    c. kosten voor niet-productieve uren van de beroepskrachten als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg;
    d. reis- en opleidingskosten;
    e. indexatie van loon binnen een overeenkomst;
    f. overige kosten als gevolg van gemeentelijke eisen, zoals rapportageverplichtingen en administratieve verplichtingen.

4. Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren overige voorzieningen, in ieder geval rekening met:
    a. de marktprijs van de voorziening, en
    b. de eventuele extra taken die in verband met de voorziening van de leverancier worden gevraagd, zoals:
        i. aanmeten, leveren en plaatsen van de voorziening;
        ii. instructie over het gebruik van de voorziening;
        iii. onderhoud van de voorziening, en
        iv. verplichte deelname in bepaalde samenwerkingsverbanden.

Artikel 26 Meldingsregeling calamiteiten en geweld

1. Het college treft een regeling voor het melden van calamiteiten en geweldsincidenten bij de levering van een voorziening door een aanbieder en wijst een toezichthoudend ambtenaar aan.
2. Aanbieders melden iedere calamiteit en ieder geweldsincident dat zich heeft voorgedaan bij de verstrekking van een voorziening onmiddellijk aan de toezichthoudend ambtenaar.
3. De toezichthoudend ambtenaar, bedoeld in artikel 6.1, van de wet, doet onderzoek naar de calamiteiten en geweldsincidenten en adviseert het college over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld.

4. Het college kan nadere regels stellen welke verdere eisen gelden voor het melden van calamiteiten en geweld bij de verstrekking van een voorziening.

Hoofdstuk 9: Waardering mantelzorgers

Artikel 27 Jaarlijkse waardering mantelzorgers

Het college draagt zorg voor een jaarlijkse blijk van waardering van de mantelzorgers van haar inwoners. Het college stelt jaarlijks de waarde van de blijk van waardering vast. Het college kan nadere regels stellen over de mantelzorgwaardering. Deze nadere regels worden vastgelegd in de beleidsregels mantelzorgwaardering Loon op Zand.

Hoofdstuk 10: Klachten en medezeggenschap

Artikel 28 Klachtregeling

1. Aanbieders zijn verplicht te beschikken over een regeling voor de afhandeling van klachten van inwoners.
2. Voor klachten over medewerkers van de gemeente beschikt de gemeente over een eigen klachtenprocedure.

Artikel 29 Medezeggenschap

1. Aanbieders zijn verplicht te beschikken over een regeling voor de medezeggenschap van inwoners over voorgenomen besluiten van de aanbieder die voor de gebruikers van belang zijn.
2. Het college ziet toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.

Artikel 30 Betrekken van ingezetenen bij het beleid

Het college betrekt ingezetenen van de gemeente bij de voorbereiding van het gemeentelijk beleid betreffende maatschappelijke ondersteuning via de Adviesraad Sociaal Domein, overeenkomstig de bepalingen die daarover zijn vastgelegd in de betreffende Verordening.

Hoofdstuk 11: Overgangsrecht en slotbepalingen

Artikel 31 Privacy protocol
Op de vastlegging en verwerking van persoonsgegevens op grond van deze verordening is het Besluit van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Loon op Zand houdende regels omtrent privacy beleid van toepassing.

Artikel 32 Voorwaarden
Het college kan aan het verstrekken van een voorziening voorwaarden verbinden, die verband houden met de aard en het doel van een bepaalde voorziening.

Artikel 33 Geen bepalingen
In gevallen waarin deze verordening niet voorziet, beslist het college.

Artikel 34 Hardheidsclausule
Het college kan in bijzondere gevallen in het voordeel van de inwoner afwijken van de bepalingen in deze verordening.

Artikel 35 Indexering en vaststelling tarieven
1. Het college kan bij collegebesluit de in het kader van deze verordening geldende tarieven, als bedoeld in bijlagen 1 tot en met 7, indexeren en vaststellen.
2. De in het eerste lid benoemde bijlagen kunnen bij collegebesluit worden gewijzigd.

Artikel 36 Intrekking oude verordening en overgangsrecht
1. De Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Loon op Zand 2025 wordt ingetrokken.
2. Een inwoner houdt recht op een lopende voorziening verstrekt op grond van de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Loon op Zand 2025, totdat het college een nieuw besluit heeft genomen waarbij het besluit waarmee deze voorziening is verstrekt, wordt ingetrokken.
3. Aanvragen die zijn ingediend onder de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Loon op Zand 2025 en waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van deze verordening, worden afgehandeld krachtens deze verordening.
4. Het beslissen op bezwaarschriften tegen besluiten gebeurt op grond van de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Loon op Zand 2025 die daarvoor zijn geldigheid behoudt.
5. Van het derde en vierde lid kan ten gunste van de inwoner worden afgeweken.

Artikel 37 Inwerkingtreding en citeertitel
1. Deze verordening treedt in werking op 1 oktober 2026.
2. Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Loon op Zand 2026.

Ondertekening

Aldus besloten in de openbare vergadering van de raad van de gemeente Loon op Zand van Raadsbesluit d.d. (wordt ingevuld door Griffie).

De raad voornoemd,

voorzitter,

griffier,

Bijlage 1 Tarieven hulpmiddelen 2026 (ZIN)

IWMO	Categorie extern	Huur/maand excl btw	Huur/jaar excl. BTW	Huur/maand incl btw	btw
11H01	01a: Rolstoelen incidenteel gebruik	€ 12,86	€ 154,32	€ 14,02	9%
11H10	02a: Rolstoelen semi permanent volwassenen	€ 45,02	€ 540,24	€ 49,07	9%
11H11	02b: Rolstoelen semi permanent kinderen	€ 77,16	€ 925,92	€ 84,10	9%
11H12	02c: Kantel rolstoel permanent volwassen	€ 83,59	€ 1.003,08	€ 91,11	9%
11H13	02d: Kantel rolstoel permanent kinderen	€ 122,17	€ 1.466,04	€ 133,17	9%
13H50	03a: Tilliften actief	€ 115,73	€ 1.388,76	€ 140,03	21%
13H51	03b: Tilliften passief	€ 115,73	€ 1.388,76	€ 140,03	21%
11H20	04a: Actieve rolstoelen	€ 77,16	€ 925,92	€ 84,10	9%
11H21	04b: Actieve rolstoelen kinderen	€ 102,87	€ 1.234,44	€ 112,13	9%
11H60	05a: Elektrische rolstoelen volwassenen	€ 366,47	€ 4.397,64	€ 399,45	9%
11H62	05b: Elektrische rolstoel kinderen	€ 424,33	€ 5.091,96	€ 462,52	9%
12H30	06a: Scootmobiel, meeneembaar, verkleinbaar	€ 54,65	€ 655,80	€ 59,57	9%
12H31	06b: Scootmobielen, standaard	€ 75,24	€ 902,88	€ 82,01	9%
12H32	06c: Scootmobielen, complex extra geveerd	€ 93,24	€ 1.118,88	€ 101,63	9%
12H01	07a: Driewiel / duo-fietsen eenvoudig (laag BTW)	€ 60,43	€ 725,16	€ 65,87	9%
12H02	07b: Driewiel / duo-fietsen met hulpmotor (laag BTW)	€ 90,01	€ 1.080,12	€ 98,11	9%
12H10	07c: Tweewiel / duo-fietsen eenvoudig (hoog BTW)	€ 60,43	€ 725,16	€ 73,12	21%
12H11	07d: Tweewiel / duo-fietsen met hulpmotor (hoog BTW)	€ 90,01	€ 1.080,12	€ 108,91	21%
13H01	08a: Douche- en toiletstoelen verrijdbaar	€ 28,29	€ 339,48	€ 30,84	9%
13H02	08b: Douche- en toiletstoelen, complex (kantel)	€ 96,45	€ 1.157,40	€ 105,13	9%
11H30	09a: Hoepelondersteuning / joystick	€ 122,17	€ 1.466,04	€ 133,17	9%

11H31	09b: Duwondersteuning	€ 77,16	€ 925,92	€ 84,10	9%
12H60	09c: Aankoppelbaar fietsdeel	€ 115,73	€ 1.388,76	€ 126,15	9%
11H32	09d: Buggy's voor kinderen	€ 41,79	€ 501,48	€ 45,55	9%
11H33	09e: Kinderduwwandelwagens	€ 96,45	€ 1.157,40	€ 105,13	9%
13H99	10a: Woonvoorzieningen overig laag BTW	offerte			9%
1310B	10b: Woonvoorzieningen overig hoog BTW	offerte			21%
12H99	10c: Vervoersvoorzieningen overig laag BTW	offerte			9%
1210D	10d: Vervoersvoorzieningen overig hoog BTW	offerte			21%
11H99	10e: Rolstoelvoorzieningen overig laag BTW	offerte			9%
1110F	10f: Rolstoelvoorzieningen overig hoog BTW	offerte			21%

Bijlage 2 Tarieven hulp bij het huishouden 2026

Product	ZIN/PGB	FORMEEL/INFORMEEL	CODE	FREQUENTIE	TARIEF 2026
Hbh1	ZIN	FORMEEL	01A04	Per uur	€ 42,09
Hbh1	PGB	FORMEEL	01A04	Per uur	€ 33,68
Hbh1	PGB	INFORMEEL	01A04	Per uur	€ 21,82 (per 01-01-2026) € 22,58 (per 01-07-2026)

Bijlage 3 Tarieven begeleiding 2026

	Productcode	Product	Eenheid	Systeem tarief 2026	Formeel PGB tarief
BEGELEIDING INDIVIDUEEL					
1.1	02A03	Begeleiding Basis	uur	€ 74,40	€ 68,66
1.2	02A05	Begeleiding Specialistisch	uur	€ 88,20	€ 68,66
1.3	02T01	Begeleiding	uur	-	€ 68,66
BEGELEIDING GROEP / DAGBESTEDING					
3.1	07A03	Recreatieve dagbesteding	dagdeel	€ 38,58	€ 32,80
3.2	10A47	Ontwikkelingsgerichte dagbesteding	dagdeel	€ 52,53	€ 42,03
3.3	10A50	Arbeidsmatige dagbesteding	dagdeel	€ 52,70	€ 42,16
TOESLAGEN					
5.4	08A03	Vervoer dagbesteding	dag	€ 18,25	€ 14,60
5.5	08A04	Vervoer dagbesteding rolstoel	dag	€ 32,70	€ 26,16

Tarief informeel PGB Begeleiding basis
Per 1 januari 2026: € 26,02
Per 1 juli 2026: € 26,94

Bijlage 4 Tarieven hulpmiddelen 2026 (PGB)

IWMO	Categorie extern	PGB totaal incl onderhoud 7 jaar (inclusief BTW)	PGB voor aanschaf (maximaal)	PGB voor onderhoud en verzekering (maximaal)
11H01	01a: Rolstoelen incidenteel gebruik	€ 1.177,68	€ 647,72	€ 529,96
11H10	02a: Rolstoelen semi permanent volwassenen	€ 4.121,88	€ 2.267,03	€ 1.854,85
11H11	02b: Rolstoelen semi permanent kinderen	€ 7.064,40	€ 3.885,42	€ 3.178,98
11H12	02c: Kantel rolstoel permanent volwassen	€ 7.653,24	€ 4.209,28	€ 3.443,96
11H13	02d: Kantel rolstoel permanent kinderen	€ 11.186,28	€ 6.152,45	€ 5.033,83
13H50	03a: Tilliften actief	€ 11.762,52	€ 6.469,39	€ 5.293,13
13H51	03b: Tilliften passief	€ 11.762,52	€ 6.469,39	€ 5.293,13
11H20	04a: Actieve rolstoelen	€ 7.064,40	€ 3.885,42	€ 3.178,98
11H21	04b: Actieve rolstoelen kinderen	€ 9.418,92	€ 5.180,41	€ 4.238,51
11H60	05a: Elektrische rolstoelen volwassenen	€ 33.553,80	€ 18.454,59	€ 15.099,21
11H62	05b: Elektrische rolstoel kinderen	€ 38.851,68	€ 21.368,42	€ 17.483,26
12H30	06a: Scootmobiel, meeneembaar, verkleinbaar	€ 5.003,88	€ 2.752,13	€ 2.251,75
12H31	06b: Scootmobielen, standaard	€ 6.888,84	€ 3.788,86	€ 3.099,98
12H32	06c: Scootmobielen, complex extra geveerd	€ 8.536,92	€ 4.695,31	€ 3.841,61
12H01	07a: Driewiel / duo-fietsen eenvoudig (laag BTW)	€ 5.533,08	€ 3.043,19	€ 2.489,89
12H02	07b: Driewiel / duo-fietsen met hulpmotor (laag BTW)	€ 8.241,24	€ 4.532,68	€ 3.708,56
12H10	07c: Tweewiel / duo-fietsen eenvoudig (hoog BTW)	€ 6.142,08	€ 3.378,14	€ 2.763,94
12H11	07d: Tweewiel / duo-fietsen met hulpmotor (hoog BTW)	€ 9.148,44	€ 5.031,64	€ 4.116,80
13H01	08a: Douche- en toiletstoelen verrijdbaar	€ 2.590,56	€ 1.424,81	€ 1.165,75
13H02	08b: Douche- en toiletstoelen, complex (kantel)	€ 8.830,92	€ 4.857,01	€ 3.973,91
11H30	09a: Hoepelondersteuning / joystick	€ 11.186,28	€ 6.152,45	€ 5.033,83
11H31	09b: Duwondersteuning	€ 7.064,40	€ 3.885,42	€ 3.178,98
12H60	09c: Aankoppelbaar fietsdeel	€ 10.596,60	€ 5.828,13	€ 4.768,47
11H32	09d: Buggy's voor kinderen	€ 3.826,20	€ 2.104,41	€ 1.721,79
11H33	09e: Kinderduwwandelwagens	€ 8.830,92	€ 4.857,01	€ 3.973,91

13H99	10a: Woonvoorzieningen overig laag BTW			
1310B	10b: Woonvoorzieningen overig hoog BTW			
12H99	10c: Vervoersvoorzieningen overig laag BTW			
1210D	10d: Vervoersvoorzieningen overig hoog BTW			
11H99	10e: Rolstoelvoorzieningen overig laag BTW			
1110F	10f: Rolstoelvoorzieningen overig hoog BTW			

Bijlage 5 Tarieven collectief vervoer 2026

De actuele prijzen, zoals vermeld op de website https://regiovervoermiddenbrabant.nl, worden aangehouden.

Bijlage 6 Tarieven speciale woonvoorzieningen 2026

Verhuiskostenvergoeding	
Maximale vergoeding	€ 2.500,00
Woningsanering	
1. Normbedragen	
a. overgordijnen woonkamer	€ 43,56 per vierkante meter raamoppervlak
b. overgordijnen slaapkamer	€ 31,21 per vierkante meter raamoppervlak
c. vitrage woon- en slaapkamer	€ 28,68 per vierkante meter raamoppervlak
d. vloerbedekking woonkamer	€ 23,25 per vierkante meter vloeroppervlak
e. vloerbedekking slaapkamer	€ 20,52 per vierkante meter vloeroppervlak
2. Afschrijvingspercentage	
a. Maximaal 2 jaar oud	100%
b. Maximaal 4 jaar oud	75%
c. Maximaal 6 jaar oud	50%
d. Maximaal 8 jaar oud	25%
e. Ouder dan 8 jaar	0%

Bijlage 7 Tarieven sportvoorziening 2026 (PGB)

Artikel 18, tiende lid, onderdeel a	€ 3.051,53
Artikel 18, tiende lid, onderdeel b	€ 678,42
Artikel 18, tiende lid, onderdeel c	€ 470,12

Artikelsgewijze toelichting op de verordening

Hoofdstuk 1: Begrippen

Artikel 1. Begripsbepalingen
In dit artikel worden de begrippen uitgelegd die niet eerder uitgelegd zijn in de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015, de daarop gebaseerde regelgeving zoals het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 en de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 2. Doelgroep van deze verordening
De doelgroep van deze verordening zijn inwoners van de gemeente Loon op Zand die hulp nodig hebben bij het meedoen in de gemeenschap omdat dit op eigen kracht (nog) niet lukt. Mantelzorgers van deze inwoners zijn ook onderdeel van deze doelgroep.
Voor bewoners van een opvang en beschermd wonen wordt er enkel gekeken naar een woonplaats in Nederland. Ook zij kunnen de gemeente Loon op Zand vragen om ondersteuning te bieden aan de hand van deze verordening. Voor de toepassing van deze verordening op vreemdelingen wordt er gekeken naar het bepaalde in artikel 1.2.2 van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015.

Artikel 3. Uitgangspunt
In dit artikel staat dat eerst wordt gekeken wat iemand zelf kan doen om een probleem op te lossen. Bijvoorbeeld met hulp van familie, vrienden of buren, of door gebruik te maken van algemene voorzieningen die voor iedereen beschikbaar zijn. Als de hulpvraag op die manier kan worden opgelost, krijgt iemand geen extra hulp vanuit de gemeente. Lukt het niet om de hulpvraag zelf of met hulp uit de omgeving geheel op te lossen, dan kan de gemeente ondersteuning bieden. Daarbij wordt vooral gekeken hoe iemand weer zo zelfstandig mogelijk kan worden en zoveel mogelijk zelf kan doen.

Hoofdstuk 2: Eigen kracht en mogelijkheden

Artikel 4. Beoordeling eigen kracht en mogelijkheden
In het eerste lid wordt aangegeven dat inwoners pas in aanmerking komen voor ondersteuning vanuit de gemeente wanneer zij zelf geen mogelijke oplossing kunnen bieden aan de hulpvraag, er geen gebruikelijke hulp ingezet kan worden, de hulp niet vanuit het sociale netwerk geboden kan worden of wanneer andere voorzieningen geen passende oplossing bieden.

In het tweede lid staat dat bij het beoordelen of dat de inwoner zelf een oplossing zou kunnen bieden er gekeken wordt naar de eigen vaardigheden en mogelijkheden, de inzet van gebruikelijke hulp, het benutten van het sociale netwerk wanneer dit passend en beschikbaar is, en het benutten van andere voorzieningen zoals een algemene voorziening of een voorziening waar aanspraak op gemaakt kan worden vanuit een aanvullende zorgverzekering of de Wet langdurige zorg.

In het derde lid wordt ingegaan op de beoordeling van de inzet van gebruikelijke hulp. Hierbij wordt er onderscheid gemaakt tussen kortdurende en langdurende gebruikelijke hulp. Voor kortdurende gebruikelijke hulp wordt verwacht dat een huisgenoot deze kan bieden. Voor langdurende gebruikelijke hulp wordt er rekening gehouden met factoren omtrent de betreffende inwoner (derde

lid, onderdeel d van dit artikel) en factoren van de betreffende huisgenoot (derde lid, onderdeel e van dit artikel). Het uitgangspunt is echter wel dat ook langdurende gebruikelijke hulp wordt geboden door de huisgenoot.

Bij (dreigende) overbelasting van de huisgenoot wordt er gekeken naar het verband van de overbelasting en de ingezette hulp aan de inwoner. Wanneer de overbelasting voortkomt vanuit werk, deelname aan sociale en maatschappelijke activiteiten of andere factoren buiten de hulpverlening om, zoekt de huisgenoot zelf naar een oplossing. Om (dreigende) overbelasting te voorkomen kan een maatwerkvoorziening voor maximaal zes maanden worden ingezet. Bij een vervolgaanvraag wordt gekeken of dat er iets door de huisgenoot is gedaan om de overbelasting zelf aan te pakken. De huisgenoot krijgt geen persoonsgebonden budget voor de hulp die wordt geboden aan de inwoner wanneer er sprake is van dreigende overbelasting. Als hiervoor al een persoonsgebonden budget was ingezet dan wordt deze gestopt. De inwoner kan het persoonsgebonden budget wel inzetten bij een andere zorgverlener. Dit volgt uit het derde lid, onderdeel f van dit artikel.

Hoofdstuk 3: Vrij toegankelijke ondersteuning

Artikel 5. Beschikbare vrij toegankelijke voorzieningen
In dit artikel is een beknopt overzicht gegeven van beschikbare, vrij toegankelijke voorzieningen. Het gaat hier om voorzieningen die die vrij toegankelijk zijn, zonder vooraf onderzoek en het hebben van een indicatie. Door ontwikkelingen in de gemeente Loon op Zand is dit geen onuitputtelijke lijst. Hier zijn slechts enkele voorbeelden opgenomen.

Hoofdstuk 4: Melding en onderzoek

Artikel 6. Melding
Een inwoner kan een hulpvraag bij de gemeente op verschillende manieren indienen, zowel persoonlijk als via een vertegenwoordiger. Zodra de gemeente de melding heeft ontvangen, bevestigt het deze schriftelijk en maakt het zo spoedig mogelijk een afspraak voor een gesprek met de inwoner. Dit gesprek heeft tot doel de situatie te bespreken en vast te stellen of ondersteuning noodzakelijk is.

In spoedeisende gevallen, zoals bedoeld in artikel 2.3.3 van de wet, treft de gemeente direct een tijdelijke maatwerkvoorziening, zodat de inwoner niet langer dan strikt noodzakelijk zonder hulp blijft, terwijl het onderzoek nog loopt.

Daarnaast geeft de gemeente bij de inwoner aan dat hij zich kan laten bijstaan door iemand uit het eigen netwerk of door een gratis cliëntondersteuner. Op deze manier wordt de inwoner ondersteund bij het behartigen van zijn belangen en kan hij goed worden begeleid gedurende het proces.

Artikel 7. Persoonlijk plan
De gemeente informeert de inwoner bij de melding over de mogelijkheid om een persoonlijk plan in

te dienen en geeft hiervoor zeven dagen de tijd. Het plan wordt vervolgens betrokken bij het onderzoek, zodat er gekeken kan worden naar de hulpvraag vanuit het perspectief van de inwoner.

Artikel 8. Informatie en identificatie
De inwoner geeft informatie die nodig is voor het onderzoek. De gegevens, documenten en bewijsstukken die kunnen alleen worden opgevraagd wanneer er verwacht mag worden dat deze gegevens door de inwoner te verkrijgen zijn. Tijdens het onderzoek stelt de gemeente daarnaast de identiteit van de inwoner vast aan de hand van een geldig identiteitsbewijs.

Artikel 9. Onderzoek
In het eerste lid wordt aangegeven dat het gesprek over de hulpvraag onderdeel is van het onderzoek voor het verkrijgen van een indicatie maatschappelijke ondersteuning. Dit gesprek vindt plaats met de inwoner zelf of iemand die de inwoner vertegenwoordigd. Hierbij wordt ook gevraagd aan de mantelzorger om aan te sluiten. Wanneer er nog andere personen betrokken zijn bij de inwoner die van belang zijn om aan te sluiten bij het gesprek, dan worden ook deze gevraagd aanwezig te zijn. De gemeente kan van een gesprek afzien, dit wordt dan gedaan in afstemming met de inwoner. Bijvoorbeeld wanneer duidelijk is dat er een voorziening buiten de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 ingezet kan worden.

In het tweede lid zijn de elementen voor het gesprek opgenomen. Deze elementen vormen de basis voor het onderzoek van de aanvraag voor maatschappelijke ondersteuning. Deze elementen volgen uit artikel 2.3.2, vierde lid van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015.

Tijdens het gesprek legt de gemeente de inwoner uit hoe een aanvraag voor een maatwerkvoorziening kan worden ingediend. Ook wordt alvast uitgelegd dat er een mogelijkheid is om een maatwerkvoorziening aan te vragen via een persoonsgebonden budget (pgb). Hier hangen verantwoordelijkheden aan en deze worden gedeeld met de inwoner, zodat hij dit mee kan nemen in de afweging

Indien nodig kan de gemeente de inwoner, zijn mantelzorger of, bij gebruikelijke hulp, huisgenoten oproepen voor een gesprek of onderzoek door een aangewezen deskundige. Ook kan het college een adviesinstantie raadplegen voor aanvullende informatie of advies.

De inwoner wordt geïnformeerd over de gang van zaken bij het gesprek, diens rechten en plichten en het verdere proces. Na afronding van het gesprek ontvangt de inwoner een gespreksverslag. Hierin is zichtbaar de eerste uitkomsten van het onderzoek. De inwoner ondertekent dit gespreksverslag en stuurt dit terug naar de gemeente.

Hoofdstuk 5: Aanvraag maatwerkvoorziening

Artikel 10. Aanvraag
Het uitgangspunt is dat een aanvraag voor een maatwerkvoorziening gedaan kan worden na afronding van het onderzoek. De aanvraag kan gedaan wordt door het gespreksverslag ondertekend terug te sturen. Wanneer er nog geen onderzoek is gedaan na zes weken dat de melding is

ingediend, dan kan de inwoner ook via een schriftelijke verklaring een aanvraag doen voor een maatwerkvoorziening.

Artikel 11. Maatwerkvoorzieningen
Als vrij toegankelijke voorzieningen niet in de behoefte voor maatschappelijke ondersteuning voorzien, dan kan een geïndiceerde maatwerkvoorziening op zijn plaats zijn. Dat vraagt altijd om een individuele beoordeling. In dit artikel staan een aantal genoemde vormen die ingezet kunnen worden genoemd. Het college kan nadere regels stellen over deze maatwerkvoorzieningen. De centrumgemeente Tilburg kan nadere regels stellen over beschermd wonen, aangezien zij hiervoor het mandaat hebben.

Artikel 12. Aanvullende criteria voor woonvoorzieningen
Het primaat van verhuizen betekent dat het verstrekken van een verhuiskostenvergoeding, als goedkoopste adequate oplossing, voorrang heeft op een woningaanpassing. Hierbij weegt het college altijd de belangen van de inwoner. Het primaat van verhuizen gaat alleen op als dat daadwerkelijk een adequate oplossing biedt.

Artikel 13. Voorwaarden en weigeringsgronden
In het eerste lid wordt aangegeven dat er een maatwerkvoorziening bij de gemeente kan worden aangevraagd wanneer de inzet van eigen kracht, gebruikelijke hulp, mantelzorg, sociaal netwerk en andere algemene of vrij toegankelijke voorzieningen niet voldoende is voor de hulpvraag van de inwoner. De gemeente kan in zulke gevallen een maatwerkvoorziening afgeven wanneer uit het onderzoek naar voren komt dat het passend is om een maatwerkvoorziening voor de hulpvraag in te zetten.

Wanneer er meerdere mogelijkheden zijn om te voorzien in de hulpvraag, dan zal de goedkoopste optie worden ingezet. Dit volgt uit het tweede lid.

Wanneer uit onderzoek blijkt dat de inzet van een maatwerkvoorziening negatieve gevolgen heeft voor bijvoorbeeld de gezondheid, de veiligheid en het herstel van de inwoner, dan wordt er geen maatwerkvoorziening ingezet. Dit volgt uit het derde lid.

In het vierde lid staat in welke situaties de gemeente geen maatwerkvoorziening verstrekt. Dit kan bijvoorbeeld als er al een andere regeling bestaat die helpt bij dezelfde hulpvraag. Ook wordt er meestal geen maatwerkvoorziening verstrekt als de voorziening al zelf is gekocht of geregeld voordat dit bij de gemeente is gemeld, of voordat de gemeente een besluit heeft genomen naar aanleiding van het onderzoek. Verder verstrekt de gemeente niet zomaar opnieuw dezelfde voorziening als deze eerder al is afgegeven en deze nog niet aan vervanging toe is. De maatvoorziening kan niet worden afgegeven wanneer deze niet is voor de persoon waarvoor de maatwerkvoorziening is aangevraagd. Daarnaast kan de gemeente een aanvraag afwijzen als de problemen voorkomen hadden kunnen worden door rekening te houden met bekende beperkingen of veranderingen daarin. Tot slot kan de gemeente een voorziening weigeren als u mogelijk recht heeft op zorg vanuit de Wet langdurige zorg, maar niet wilt meewerken aan het aanvragen daarvan.

Het vijfde ligt geeft daarnaast aan dat er geen maatwerkvoorziening wordt afgegeven gericht op participatie en zelfredzaamheid, wanneer deze voorziening niet voor een langere periode nodig zouden zijn. Voor hulp bij het huishouden en begeleiding kan hiervan worden afgeweken.

In het zevende lid staat wanneer de gemeente geen woonvoorziening geeft. Dit is bijvoorbeeld het geval als de problemen komen door slecht onderhoud van de woning, slechte bouwmaterialen of omdat de woning niet voldoet aan de wettelijke regels. Ook krijgt iemand geen woonvoorziening als hij of zij niet in de woning woont of gaat wonen waarvoor de voorziening wordt aangevraagd. Voor mensen die in een instelling wonen op grond van de Wet langdurige zorg (Wlz) kan de gemeente soms wel één woning bezoekbaar maken. Verder geeft de gemeente geen woonvoorziening voor woningen die niet bedoeld zijn om permanent in te wonen, zoals vakantiewoningen. Soms kan dan wel een vergoeding voor verhuizen en inrichting worden gegeven. Voorzieningen in gezamenlijke ruimtes van een gebouw worden meestal ook niet vergoed, behalve enkele noodzakelijke aanpassingen, zoals een automatische deuropener, een hellingbaan of een drempelhulp. Ook kan de gemeente een aanvraag afwijzen als iemand is verhuisd zonder dat daar vanwege de beperking een goede reden voor was, of als iemand niet is verhuisd naar de woning die het meest geschikt was. Tot slot geeft de gemeente geen woonvoorziening als de aanpassing bij nieuwbouw of een verbouwing zonder extra hoge kosten meteen meegenomen had kunnen worden.

Artikel 14. Besluit en inhoud beschikking
Het college is verantwoordelijk voor de inzet van de noodzakelijke voorzieningen op het gebied van maatschappelijke ondersteuning. Een maatwerkvoorziening wordt altijd toegekend (of afgewezen) op basis van een beschikking. Deze beschikking is gebaseerd op het onderzoek dat na de melding heeft plaatsgevonden, de door de inwoner ingediende aanvraag en de van toepassing zijnde criteria voor de maatwerkvoorziening.

Artikel 15. Inhoud beschikking
In het eerste lid wordt aangegeven dat een maatwerkvoorziening in natura of als persoonsgebonden budget verstrekt kan worden. Zorg in natura betekent dat de gemeente de hulp of het middel voor u regelt. U krijgt de zorg van een zorgaanbieder of een middel van een leverancier waarmee afspraken zijn gemaakt. U hoeft dit niet zelf in te kopen of te organiseren. Bij een persoonsgebonden budget liggen deze verantwoordelijkheden wel bij de houder van het persoonsgebonden budget.

Wanneer er een maatwerkvoorziening in natura wordt verstrekt, dan staat in de beschikking welke maatwerkvoorziening iemand krijgt en welk resultaat daarmee bereikt moet worden. Ook staat erin vanaf wanneer de voorziening ingaat en hoelang deze geldt. Als dit van toepassing is, staat in de beschikking binnen welke termijn iemand zich moet melden bij de zorgaanbieder. Verder legt de gemeente uit waarom de maatwerkvoorziening wordt verstrekt. Tot slot staat erin of iemand een eigen bijdrage moet betalen en hoe deze bijdrage wordt berekend, bijvoorbeeld op basis van de kosten van de voorziening. Dit volgt uit het tweede lid.

In een beschikking voor een persoonsgebonden budget staat welke maatwerkvoorziening iemand krijgt en welk resultaat daarmee bereikt moet worden. Ook staat erin aan welke kwaliteitseisen de hulp of ondersteuning moet voldoen. Verder vermeldt de beschikking hoe hoog het pgb is en hoe dit bedrag is berekend. Daarnaast staat erin vanaf wanneer het pgb geldt en voor welke periode het

wordt verstrekt. Ook wordt uitgelegd binnen welke termijn het pgb moet worden gebruikt en hoe iemand moet laten zien waaraan het geld is besteed. Tot slot staat in de beschikking of iemand een eigen bijdrage moet betalen en hoe deze bijdrage wordt berekend, bijvoorbeeld op basis van de kosten van de voorziening. Dit volgt uit het derde lid.

Artikel 16. Regels voor een pgb
In het eerste lid wordt verwezen naar de voorwaarden die zijn opgenomen in de wet. De wet geeft aan dat een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, wanneer:

- de inwoner naar het oordeel van de gemeente zelf, met hulp vanuit het sociale netwerk of door een vertegenwoordiger in staat is de taken die aan het persoonsgebonden budget hangen goed uit te voeren;
- de inwoner zelf wenst en gemotiveerd aangeeft dat de maatwerkvoorziening als persoonsgebonden budget wordt geleverd;
- naar het oordeel van de gemeente is gewaarborgd dat de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, veilig, doeltreffend en cliëntgericht worden verstrekt. Daarnaast wordt er gekeken of dat de voorziening geschikt is voor het doel waarvoor het persoonsgebonden budget wordt verstrekt.

In het tweede lid staat dat een inwoner die een persoonsgebonden budget aanvraagt een budgetplan moet indienen. In dit plan legt de inwoner uit hoe hij of zij het persoonsgebonden budget gaat gebruiken en beheren. Daarbij moet duidelijk zijn of de inwoner dit zelf doet of met hulp van iemand uit het sociale netwerk of een vertegenwoordiger. Ook staat in het budgetplan welke hulp, ondersteuning of voorziening met het persoonsgebonden budget wordt ingekocht en bij welke aanbieder dit gebeurt. Daarnaast beschrijft de inwoner welk doel met de ondersteuning bereikt moet worden en welk resultaat wordt verwacht. Verder moet worden uitgelegd hoe de kwaliteit van de voorziening wordt geregeld en waarom deze passend is voor de hulpvraag. In het budgetplan motiveert de inwoner ook waarom gekozen wordt voor een persoonsgebonden budget in plaats van hulp die door de gemeente wordt geregeld. Tot slot bevat het plan een overzicht van de kosten van de voorziening, bijvoorbeeld het aantal uren hulp en het bijbehorende tarief.

In het derde lid staat waarvoor een persoonsgebonden budget niet mag worden gebruikt. Het persoonsgebonden budget is bedoeld voor het inkopen van de noodzakelijke hulp, ondersteuning of voorziening zelf. Daarom mag het budget niet worden besteed aan kosten voor bemiddeling, tussenpersonen of belangenbehartigers. Ook mogen kosten voor het bijhouden van de administratie of hulp bij het aanvragen en beheren van het persoonsgebonden budget niet uit het budget worden betaald. Daarnaast mogen reiskosten niet uit het persoonsgebonden budget worden betaald, behalve als het persoonsgebonden budget speciaal is toegekend voor vervoer. Tot slot mag het persoonsgebonden budget niet worden gebruikt voor extra uitkeringen, zoals een feestdagenuitkering of een eenmalige bonus.

Het persoonsgebonden budget kent geen gedeelte wat je vrij besteedbaar is. Dit volgt uit het vierde lid.

Wanneer de inwoner het persoonsgebonden budget heeft ontvangen, dan moet dit budget binnen drie maanden worden ingezet. Dit volgt uit het zesde lid.

Betalingen vanuit het persoonsgebonden budget verlopen bij ondersteuning in principe via de Sociale Verzekeringsbank. Om deze reden is het verplicht om de modelovereenkomst van deze bank te gebruiken, wat volgt uit het vijfde lid. Als de gemeente vermoedt dat het persoonsgebonden budget niet goed wordt gebruikt of dat sprake is van misbruik, kan zij de Sociale Verzekeringsbank vragen betalingen tijdelijk stop te zetten. Dit volgt uit het zevende lid.

Verder geldt dat dagopvang alleen met een persoonsgebonden budget kan worden ingekocht bij een aanbieder die formele hulp biedt. De gemeente kan hiervan afwijken als voldoende kan worden aangetoond dat de kwaliteit van de ondersteuning goed is. Dit volgt uit het achtste lid.

Tot slot kan het college aanvullende regels vaststellen over het gebruik van het persoonsgebonden budget in de beleidsregels. Dit volgt uit het negende lid.

Artikel 17. Onderscheid formele hulp, informele hulp en hulp uit het sociaal netwerk bij pgb's
In dit artikel staat dat de hoogte van een persoonsgebonden budget afhankelijk is van het soort hulp dat wordt ingekocht. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen formele hulp, informele hulp en hulp vanuit het sociale netwerk. Formele hulp is hulp van een professionele organisatie of zelfstandige zorgverlener die staat ingeschreven in het Handelsregister en beschikt over de juiste diploma's en kwalificaties. Informele hulp is hulp van personen die niet aan deze professionele eisen voldoen, of van mensen uit het sociale netwerk van de inwoner, ook als zij wel professioneel werkzaam zijn. Onder hulp vanuit het sociale netwerk valt hulp van bijvoorbeeld familieleden, huisgenoten, vrienden of andere mensen met wie de inwoner een persoonlijke band heeft. Het college kan aanvullende regels vaststellen over deze vormen van hulp en de bijbehorende tarieven.

Artikel 18. Hoogte pgb
In het eerste lid is het tarief vastgelegd voor een materiele voorziening. Het maximale tarief wordt bepaald aan de hand van de zorg in natura-tarieven. Als de inwoner aangeeft dat de voorziening voor een lager tarief ingekocht kan worden, mag uitgegaan worden van dit lagere tarief. Als de gemeente voor de betreffende materiele voorziening geen overeenkomst heeft met een leverancier, wordt de hoogte van het pgb op offertebasis bepaald. Voor een tweedehands hulpmiddel geldt de dagwaarde (werkelijke waarde rekening houdend met het afschrijvingstermijn) of maximaal het aanschafbedrag.

In het tweede lid is de mogelijkheid voor het college opgenomen om zelf, of via de inwoner, een tweede offerte op te vragen. Zo kan de goedkoopst, adequate oplossing worden bepaald.

In het derde lid staat dat de duur van een persoonsgebonden budget voor een materiële voorziening wordt afgestemd op hoe lang zo'n voorziening normaal meegaat. De afschrijftermijn, ofwel levensduur, verschilt per materiele voorziening. Hierin wordt een landelijke norm gevolgd of wordt informatie ingewonnen bij de leverancier van de voorziening.

In het vierde lid is het tarief vastgelegd voor formele hulp, zoals volgt uit artikel 17. Het tarief wordt bepaald aan de hand van de zorg in natura-tarieven, tenzij uit het budgetplan blijkt dat de hulp voor

een lager tarief ingekocht kan worden. Dan mag uitgegaan worden van dit lagere tarief.

In het vijfde lid is in feite een minimum vastgelegd voor de hoogte van het persoonsgebonden budget in individuele gevallen. Een aanvraag voor een persoonsgebonden budget kan geweigerd worden voor zover de kosten van het persoonsgebonden budget hoger zijn dan de kosten van de maatwerkvoorziening (artikel 2.3.6, vijfde lid, onderdeel a, van de wet). Tegelijkertijd moet het persoonsgebonden budget toereikend moet zijn om de zorg en ondersteuning in te kopen (artikel 2.3.6, eerste lid van de wet). Het college moet daarom in ieder individueel geval toetsen of met het vastgestelde tarief inderdaad de benodigde voorziening kan worden ingekocht. Blijkt dat niet zo te zijn, dan moet de hoogte van het persoonsgebonden budget voor die individuele situatie worden aangepast. Daarbij geldt als uitgangspunt dat de aangewezen voorziening bij ten minste één aanbieder moet kunnen worden ingekocht.

In het zesde lid staat hoe de gemeente het persoonsgebonden budget bepaalt voor informele hulp wanneer er sprake is van een dienstverband. De hoogte van het budget wordt dan gebaseerd op het loon dat in de cao geldt voor vergelijkbaar werk, inclusief vakantiegeld en de waarde van verlofuren. Voor begeleiding wordt daarbij gekeken naar salarisschaal FWG 30 uit de cao VVT. Voor hulp bij het huishouden wordt aangesloten bij de salarisschaal die daarvoor in de cao VVT is vastgesteld.

In het zevende lid staat hoe hoog het persoonsgebonden budget is voor hulp die wordt gegeven door iemand uit het sociale netwerk, zoals familie of bekenden. Deze vergoeding is in principe gelijk aan het wettelijk minimumloon, inclusief vakantietoeslag. Als er sprake is van een arbeidsovereenkomst, wordt dit bedrag aangevuld met een vergoeding voor verlofuren. Van een arbeidsovereenkomst is meestal geen sprake als de hulp wordt gegeven door een partner of een familielid in de eerste of tweede graad.

In het achtste lid staat hoe de gemeente de hoogte van een persoonsgebonden budget bepaalt voor vervoerskosten, behalve vervoer naar dagbesteding. Een persoonsgebonden budget voor vervoer wordt alleen gegeven als iemand geen gebruik kan maken van het openbaar vervoer, regiovervoer niet mogelijk is en er ook geen eigen of goedkopere oplossing is. In dat geval kan het persoonsgebonden budget worden gebruikt voor vervoer met een gewone (rolstoel)taxi. De hoogte van het budget wordt gebaseerd op het daadwerkelijke reisgedrag van de inwoner, met een maximum van 1500 kilometer per jaar. Daarbij geldt het laagste tarief van een reguliere taxi als uitgangspunt. De gemeente kan vragen om één of twee offertes om de kosten te controleren en mag zelf ook een offerte opvragen. Als iemand gebruikmaakt van de eigen auto, worden de kosten berekend op basis van de regels uit de cao Rijk.

In het negende lid staat hoe de gemeente de hoogte van een persoonsgebonden budget bepaalt voor kortdurend verblijf en respijtzorg. Het bedrag wordt berekend per dagdeel en is gebaseerd op het laagste tarief dat de gemeente betaalt voor deze gecontracteerde zorg. Daarbij gaat het om zorg die wordt geleverd door een gekwalificeerde professional van een organisatie waarmee de gemeente een contract heeft.

In het tiende lid staat hoe hoog het persoonsgebonden budget is voor sportvoorzieningen, zoals een sportrolstoel of ander aangepast sportmateriaal. Het persoonsgebonden budget vergoedt de

werkelijke kosten van de aanschaf, maar nooit meer dan het maximale bedrag dat in de bijlage is vastgelegd. Daarnaast kunnen ook kosten voor aanpassingen, verzekering, reparatie en onderhoud worden vergoed. In de eerste drie jaar na aanschaf kan hiervoor jaarlijks een bedrag worden gebruikt tot het maximum dat in de bijlage staat. Ook na die drie jaar kan de inwoner een jaarlijks maximumbedrag krijgen voor deze kosten, zoals in de bijlage is bepaald.

In het elfde lid staat dat de gemeente een persoonsgebonden budget voor verhuis- en inrichtingskosten kan geven tot een maximumbedrag dat is vastgelegd in bijlage 6. Dit bedrag wordt toegekend aan de hoofdbewoner van de woning. De gemeente mag vragen om bewijs van de gemaakte kosten, zodat kan worden gecontroleerd of het bedrag goed is besteed.

In het twaalfde lid staat hoe de gemeente de vergoeding bepaalt als een woning moet worden gesaneerd vanwege bijvoorbeeld een long- of allergische aandoening. Het gaat dan om het vervangen van bijvoorbeeld vloerbedekking of gordijnen. De vergoeding wordt berekend op basis van het aantal vierkante meters dat moet worden vervangen, vermenigvuldigd met een vast bedrag uit bijlage 6. Als de bestaande gordijnen of vloerbedekking ouder zijn dan twee jaar, wordt er minder vergoed, omdat rekening wordt gehouden met afschrijving volgens de percentages die in bijlage 6 staan.

De gemeente stelt de tarieven voor voorzieningen elk jaar op 1 januari vast. De budgetbeheerder moet hier zelf aanspraak op. De actuele bedragen staan in de bijlagen van de verordening. Het college stelt aanvullende regels in de beleidsregels over de hoogte van het persoonsgebonden budget. Dit volgt uit het dertiende tot en met vijftiende lid.

Hoofdstuk 6: Bijdrage in de kosten

Artikel 19. Bijdrage voor maatwerkvoorzieningen en algemene voorzieningen

In dit artikel staat dat een inwoner in de meeste gevallen een eigen bijdrage moet betalen voor een maatwerkvoorziening of een persoonsgebonden budget. Deze bijdrage geldt zolang iemand gebruikmaakt van de voorziening of, bij een persoonsgebonden budget, voor de periode waarin het budget is toegekend. Als het gaat om een woningaanpassing voor een minderjarige, dan wordt de eigen bijdrage niet door het kind zelf betaald, maar door de ouders die onderhoudsplichtig zijn en eventueel door de persoon die samen met de ouder het gezag heeft. Voor verhuis- en inrichtingskosten geldt een uitzondering: daarvoor hoeft geen eigen bijdrage te worden betaald.

Artikel 20. Hoogte bijdrage in de kosten

In dit artikel staat hoe de hoogte van de eigen bijdrage wordt bepaald voor verschillende voorzieningen. Voor algemene en andere maatwerkvoorzieningen geldt dat de bijdrage maximaal het bedrag is dat in de wet is vastgesteld per maand voor een alleenstaande of voor gehuwden samen. Voor collectief vervoer geldt een aparte regeling, de bijdrage wordt vastgesteld door Regiovervoer Midden-Brabant en staat in de bijlage. Als iemand meer dan 1500 kilometer per jaar reist of in de spits reist, kan een hogere bijdrage gelden die aansluit bij het OV-tarief van de provincie Noord-Brabant. Voor beschermd wonen en maatschappelijke opvang gelden aparte regels die zijn vastgelegd in het uitvoeringsbesluit. De eigen bijdrage voor hulpmiddelen, woningaanpassingen en

vervoer is nooit hoger dan de werkelijke kosten van de voorziening. Die kosten zijn gelijk aan wat de gemeente zelf betaalt bij zorg in natura, of aan het bedrag van het persoonsgebonden budget als het om een persoonsgebonden budget gaat.

Op grond van het uitvoeringsbesluit is er voor een rolstoel geen bijdrage verschuldigd. Daarnaast kan het vervoer op grond van het uitvoeringsbesluit worden uitgezonderd van het abonnementstarief. Het gaat hierbij in de meeste gevallen om collectief vervoer en in enkele gevallen individueel vervoer. Het gaat niet om (mobiliteits)hulpmiddelen zoals een aangepaste fiets of een scootmobiel. Reden voor deze uitzondering is dat er bij deze vormen van vervoer per rit lage prijzen worden gevraagd en het gebruik in veel gevallen incidenteel is. In lid 2 is daarom een afzonderlijke bepaling opgenomen over de hoogte van de bijdrage in de kosten voor het vervoer.

Hoofdstuk 7: Bestrijding oneigenlijk gebruik

Artikel 21. Bestrijding oneigenlijk gebruik, misbruik en niet-gebruik van een maatwerkvoorziening
In dit artikel staat hoe de gemeente omgaat met misbruik, oneigenlijk gebruik en het niet gebruiken van voorzieningen of een persoonsgebonden budget. De gemeente informeert inwoners over hun rechten en plichten en controleert regelmatig of iemand nog recht heeft op de voorziening, of deze nog passend is en of het geld of de ondersteuning goed wordt gebruikt. Inwoners moeten zelf ook belangrijke wijzigingen doorgeven die invloed kunnen hebben op hun recht op ondersteuning. Als blijkt dat er verkeerde of onvolledige informatie is gegeven, of als iemand de voorziening niet meer nodig heeft, niet aan de voorwaarden voldoet of de voorziening voor iets anders gebruikt dan bedoeld, kan de gemeente de voorziening aanpassen, stopzetten of intrekken. De gemeente bepaalt daarbij wanneer dit ingaat en weegt de belangen van de inwoner mee. Een persoonsgebonden budget kan ook worden ingetrokken als het binnen drie maanden niet is gebruikt voor het doel waarvoor het is toegekend. Als iemand bewust onjuiste informatie heeft gegeven, kan de gemeente het geld dat ten onrechte is ontvangen terugvorderen. Tot slot kan de gemeente een voorziening die in bruikleen is gegeven terughalen, en moet de inwoner hieraan meewerken.

Artikel 22. Verrekening
In dit artikel staat dat de gemeente bedragen die zij van een inwoner terugvordert, mag verrekenen met geld dat de inwoner nog van de gemeente zou krijgen. Dit mag alleen als het gaat om betalingen die al zijn toegekend maar nog niet zijn uitbetaald. De verrekening mag pas plaatsvinden nadat de terugvordering officieel in een besluit is vastgelegd, waarin ook staat om welk bedrag het gaat en met welke betaling dit wordt verrekend. De gemeente moet hierbij altijd een afweging maken van de situatie van de inwoner en kan (gedeeltelijk) afzien van verrekening als dit oneerlijk of te zwaar zou uitpakken.

Hoofdstuk 8: Kwaliteit en veiligheid

Artikel 23. Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning
In dit artikel staat dat aanbieders van ondersteuning moeten zorgen voor goede en passende kwaliteit van de voorzieningen. Dit betekent dat de hulp moet aansluiten bij de persoonlijke situatie van de inwoner en goed moet worden afgestemd op andere zorg die iemand eventueel al ontvangt.

Daarnaast moet de juiste deskundigheid worden ingezet en moeten de medewerkers werken volgens de geldende professionele en sectorstandaarden. Ook wordt verwacht dat de kwaliteit van de zorg en de vaardigheden van medewerkers voldoen aan gebruikelijke eisen in de sector, zoals erkende keurmerken waar dat van toepassing is. Het college kan hierover extra regels vaststellen en controleert of aanbieders zich aan de afspraken houden, onder andere via overleg, onderzoek naar ervaringen van inwoners en zo nodig controles op locatie.

Artikel 24. Kwaliteitseisen zorg- en dienstverleners pgb
In dit artikel staan de kwaliteitseisen voor zorg- en dienstverleners die hulp leveren via een persoonsgebonden budget. Zij moeten de ondersteuning goed laten aansluiten op de persoonlijke situatie van de inwoner en afstemmen op andere zorg of hulp die iemand al krijgt. Ook moeten zij voldoende deskundigheid inzetten om passende ondersteuning te bieden. Voor professionele zorgverleners gelden daarnaast extra eisen, zoals een juiste inschrijving in het Handelsregister, passende opleidingen en ervaring, en ervoor zorgen dat ook medewerkers en ingehuurde krachten aan deze eisen voldoen. Verder moeten zij werken met een meldcode voor huiselijk geweld en kindermishandeling en deze actief gebruiken binnen de organisatie. Ook wordt verwacht dat zij hun kwaliteit structureel bewaken en verbeteren. De gemeente kan hier nog aanvullende regels over stellen in de beleidsregels, bijvoorbeeld over de deskundigheid van personeel.

Artikel 25. Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden
In dit artikel staat dat de gemeente ervoor zorgt dat de prijs van zorg en ondersteuning in een goede verhouding staat tot de kwaliteit die wordt geleverd. De gemeente stelt daarvoor een vaste prijs of een reële minimumprijs vast voor diensten die zij inkoopt of waarvoor een contract wordt afgesloten. Bij het bepalen van deze prijzen wordt rekening gehouden met de kwaliteitseisen, zoals de deskundigheid van medewerkers, en met de continuïteit van de zorg, zodat inwoners zoveel mogelijk dezelfde hulpverleners houden. Ook kijkt de gemeente naar alle kosten die aanbieders maken, zoals personeelskosten, overhead, scholing, verlof, reistijd en administratieve verplichtingen. Daarnaast worden voor hulpmiddelen en andere voorzieningen de marktprijs en eventuele extra werkzaamheden meegenomen, zoals levering, plaatsing, uitleg en onderhoud. Op deze manier wil de gemeente zorgen voor een eerlijke prijs die past bij de kwaliteit van de geleverde ondersteuning.

Artikel 26. Meldingsregeling calamiteiten en geweld
In dit artikel staat dat de gemeente een regeling heeft voor het melden van ernstige gebeurtenissen bij de zorg, zoals calamiteiten of geweldsincidenten. Er wordt een toezichthouder aangewezen die hierop let. Zorgaanbieders zijn verplicht om zulke incidenten direct te melden bij deze toezichthouder. De toezichthouder onderzoekt wat er is gebeurd en adviseert de gemeente over hoe dit in de toekomst kan worden voorkomen en hoe geweld kan worden tegengegaan. De gemeente kan aanvullende regels vaststellen over hoe en wanneer dit soort incidenten precies gemeld moeten worden.

Hoofdstuk 9: Waardering mantelzorgers

Artikel 27. Jaarlijkse waardering mantelzorgers
Om mantelzorgers te bedanken wordt er jaarlijks door de gemeente een financiële tegemoetkoming gegeven. Dit is verder uitgewerkt in de Beleidsregels mantelzorgwaardering Loon op Zand.

Hoofdstuk 10: Klachten en medezeggenschap

Artikel 28. Klachtregeling
Aanbieders moeten beschikken over een regeling voor de afhandeling van klachten van inwoners. De gemeente ziet toe op naleving van deze verplichting via periodiek overleg met de aanbieders. Voor klachten over gemeentelijke medewerkers is er een eigen klachtenprocedure. Daarnaast voert gemeente jaarlijks een onderzoek uit naar de ervaringen van inwoners die gebruikmaken van maatwerkvoorzieningen.

Artikel 29. Medezeggenschap
Aanbieders zijn verplicht een regeling te hebben waarmee inwoners kunnen meepraten over voorgenomen besluiten die voor hen van belang zijn. Het college ziet erop toe dat deze verplichting wordt nageleefd door periodiek overleg met de aanbieders en door jaarlijks een onderzoek naar de ervaringen van inwoners.

Artikel 30. Betrekken van ingezetenen bij het beleid
Dit artikel geeft uitvoering aan de verplichting in artikel 2.1.3, derde lid van de wet om in de verordening te bepalen op welke manier inwoners worden betrokken bij de uitvoering van de wet. De gemeente betrekt inwoners bij de voorbereiding van het gemeentelijk beleid op het gebied van maatschappelijke ondersteuning door hen via de Adviesraad Sociaal Domein te laten adviseren.

Hoofdstuk 11: Overgangsrecht en slotbepalingen

Artikel 31. Privacy protocol
Sinds 27 november 2020 is het Besluit van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Loon op Zand houdende regels omtrent privacybeleid van kracht. Voor de uitvoering van de Wmo 2015 is het vastleggen en verwerken van persoonsgegevens noodzakelijk. Naast de regels die zijn opgenomen in de wetgeving zijn ook de regels omtrent het privacybeleid van de gemeente Loon op Zand van toepassing.

Artikel 32. Voorwaarden
In dit artikel wordt bepaald dat er aan het verstrekken van een voorziening voorwaarden verbonden mogen worden.

Artikel 33. Geen bepalingen
Dit artikel biedt het college de mogelijkheid om in alle niet voorziene situaties te handelen naar bevind van zaken.

Artikel 34. Hardheidsclausule
De hardheidsclausule geeft de mogelijkheid om in het voordeel van de inwoner af te wijken van de vereisten binnen deze verordening. Er kan enkel worden afgeweken van de verordening en niet van de wetgeving met deze uitzonderingsregeling. De hardheidsclausule wordt enkel ingezet wanneer het bepaalde in deze verordening leidt tot onredelijke gevolgen voor de inwoner..

Artikel 35. Indexering en vaststelling tarieven
Het college kan nieuwe tarieven vaststellen. Deze tarieven worden kenbaar gemaakt door middel van een collegebesluit. De verordening wordt met dit collegebesluit aangepast. Hiermee zijn de tarieven in de verordening gelijk aan de tarieven die worden gebruikt.

Artikel 36. Intrekking oude verordening en overgangsrecht
In dit artikel is het overgangsrecht geregeld. Dit wil zeggen dat bestaande rechten doorlopen, totdat nieuwe beoordeling heeft plaatsgevonden. Aanvragen die zijn ingediend voor de inwerkingtreding van deze verordening worden in principe getoetst aan de hand van deze verordening. Mocht dit nadelig uitpakken voor de inwoner, dan is er in dit artikel een uitzonderingsmogelijkheid opgenomen. De aanvraag kan dan worden getoetst aan de oude verordening, zodat de inwoner niet benadeeld wordt. Hetzelfde geldt hiervoor bij al ingediende bezwaarschriften.

In het derde lid is als hoofdregel opgenomen dat aanvragen die nog bij het college in behandeling zijn, op grond van deze verordening beoordeeld zullen worden. Omdat dit nadelige gevolgen voor de cliënt kan hebben, is in het vierde lid bepaald dat de vorige verordening gebruikt mag worden, als dit evident voordeliger is voor de cliënt. Dit ter voorkoming dat de cliënt gedupeerd is als zijn aanvraag enige tijd bij het college in behandeling is geweest en zijn rechtspositie door het tijdsverloop wordt aangetast. Dezelfde regeling is voor de bezwaarfase opgenomen in het zesde lid.

Artikel 37. Inwerkingtreding en citeertitel
Dit artikel regelt de inwerkingtreding van deze verordening en de wijze waarop deze wordt geciteerd.